

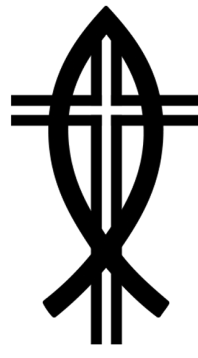
● For private circulation only

Book Post

<https://christianhistoricalsociety.in/>

கிநிஸ்தவ

வரலாற்றுச்

சுவடுகள்

● ஜனவரி 2025

திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும்

● விலை : ரூ 60 ● கிதழ் 56

‘இங்கே பரந்த வயல் உள்ளது;

உண்மையான மந்திரம் விசுவாசமான

வேலையாடகளுக்காக ஜெஸ்பேரம்’

2025

www.christianhistoricalsociety.in

புத்தக அறிமுகம்

தமிழ் கிறிஸ்தவ

பாமாலை singing sCore

ஆசிரியர் திரு.ஜே.ஜான் ஜெயகர்

நூலின் ஆசிரியர் திரு.ஜே.ஜான் ஜெயகர் தூத்துக்குடி சாத்தான்குளம் பகுதியை பூர்விகமாக கொண்டவர். இவர் 1973-ல் இயந்திர பொறியியல் பட்டம் பெற்று தமிழ்நாடு வேளாண் பொறியியல் துறையில் சேர்ந்தார். 1974-ல் சேலம் தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துக் கழகத்தில் சேர்ந்து 2009-ல் நிர்வாக இயக்குநராக இருந்து பணி ஓய்வு பெற்றார். சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள CSI கிறிஸ்து தேவாலயத்தில் 25 ஆண்டுகள் பாடகர் குழுவில் பாடகராகப் பணியாற்றினார். அவர் பணி ஓய்வுக்கு பின்பு இசைதுறையில் ஆர்கன், வயலின், வயோலா, செல்லோ, கிட்டார் மற்றும் இசைக் கோட்பாட்டை படித்து பயிற்சி பெற்று ஒரு தகுதிவாய்ந்த இசைக்கலைஞர் மற்றும் லண்டன் டிரினிட்டி கல்லூரியில் பியானோ, வயலின் மற்றும் இசைக் கோட்பாட்டில் மதிப்பெண்களைப் பெற்றார், வாசிப்பதில் பலருக்கு பயிற்சி அளித்துள்ளார். அவரது பெரும்பாலான மாணவர்கள் புகழ்பெற்ற சர்வதேச பள்ளிகளில் முழுநேர இசை ஆசிரியர்களாகவும், இசைக்குழுக்களில் வாசிப்பவர்களாகவும் பணியாற்றி வருகின்றனர். தற்போது அவர் சேலத்தில் குடியேறி இசை கற்பித்து வருகிறார்.

இந்த தமிழ் பாமாலை பாடும் இசை புத்தகம் என்பது தமிழ் பாமாலை நான்கு பகுதி பாடலுக்கான புத்தகம். புத்தகத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் வசனங்களின் ஒவ்வொரு வரிக்கும் மதிப்பெண் தனித்தனி வரிகளில் உள்ளது. விரைவான குறிப்புக்காக, ஒவ்வொரு வரியின் தொடக்கத்திலும் பார் எண்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன, இது பாடகர் குழு மாஸ்டர்கள் மற்றும் பாடகர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். சாத்தியமான இடங்களில் டெம்போ திசைகள் (அலெக்ரோ / ஆண்டன்டே / மிதமான) மற்றும் மெட்ரோனோம் அடையாளங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சொற்றொடர்கள் இரட்டை பார்களால் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த புத்தகம் வெளிவர தென்காசி மாவட்டம் சுரண்டை சார்ந்த டெல்லியில் வசித்துவந்த மறைந்த திரு. ஜெபராஜன் அவர்களின் சிந்தனையில் உருவானது. இந்நூலினை கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் வெளியீட்டுள்ளது.

புத்தகம் கிடைக்குமிடம்

J. John Jeyakar
No:1, Uma Nagar (M.D.S Nagar)
Sarada College Road,
Hasthampatty- Salem-636007
Ph: 98420 68456

வத்ப்பாசியாட்புருந்து...

ஆண்டவரும், மீட்பருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே உங்கள் அனைவருக்கும் அன்பின் புதுவருட வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

'இங்கே பரந்த வயல் உள்ளது; உண்மையான மற்றும் விசுவாசமான வேலையாட்களுக்காக ஜெபிப்போம். கிறிஸ்துவுக்காக தேவன் அத்தகையவர்களை அனுப்புவாராக; ஆம், கூட்டம் கூட்டமாக அனுப்புவாராக!' என்று திருச்சியில் இருந்த போலே ஐயருக்கு தென் தமிழகத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்த கனம் சுவாட்சுயரவர்கள் எழுதிய நாட்குறிப்பில் இருந்து தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. ஒவ்வொரு வருடமும் ஆண்டவர் நமக்களிக்கும் நல்ல ஈவு, ஆகையால் நாம் அதை நன்குமதித்துச் சரியாய் பயன்படுத்த வேண்டும் என்னும் கடமை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கிருபையின் வருடமாக எண்ணி அதைப் பிரயோஜனப்படுத்துவதே அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒன்றான வழி. நாம் தேவனுக்கு முன் செய்த நம்முடைய பொருத்தனைகளை நாம் நிறைவேற்றவில்லை என்றும் தேவன் நம்மிடத்தில் கனியை தேடிவந்தும் அதை கண்டுபிடிக்கவில்லை என்றும் நம்மை குற்றப்படுத்துகின்றது. அதனை சரி செய்யும் பயனாக நமக்கு சரிசெய்துகொள்ள கிருபையின் மேல் கிருபையின் புதிய ஆண்டு நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கநூலகமற்றும் அருங்காட்சியகம் கட்டுமானப் பணிகள் விரைந்து நடைபெற்று வருகின்றன. வரும் மே மாதம் திறப்புவிழாவை கொண்டாட திட்டமிட்டுள்ளோம். தேவைகள் அதிகம் தொடர்ந்து நன்கொடையினால் தாங்கவும், ஜெபிக்கவும் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரலாற்றுச் சம்பவங்களையும், உண்மைகளையும் வாசிக்கும் நேயர்கள், மிஷனரிகளின் தியாகங்களை மற்றவர்களோடு கூட பகிர்ந்துக் கொண்டு, அவர்கள் ஏற்றிய அந்த தியாக தீபத்தை அடுத்த தலைமுறையினரின் கரங்களில் கொடுப்பது நம் கட்டாய பணியாகும். எனவே வாசகர்கள் மற்றவர்களுக்கு இதழை அறிமுகப்படுத்த அன்போடு கூட கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஒவ்வொரு மாதமும் இவ்விதழை வெளியிடுவதற்கு மிகுந்த பொருட்செலவுகள் உண்டு. புதுப்பிக்காதவர்கள் மாத சந்தாவை புதுப்பித்துக் கொள்ளும்படி அன்புடன் நினைவுபடுத்துகிறேன். முடியுமானால் காணிக்கையாகவோ அல்லது நன்கொடையாகவோ கொடுத்து தாங்க அன்போடு கூட கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பராபரனின் பணியில்

Manna Selvakumar

மன்னா செல்வகுமார்

ஆசிரியர்

சுஜித் ரெக்டர்

வடிவமைப்பு

இது ஒரு வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்கான பதிப்பு. சந்தா விபரங்கள் கீழே உள்ளே.

+91 9176780001

www.christianhistoricalsociety.in

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்விதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்நொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்நொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்நொடை

வங்கி விபரம்

Name: **CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**

A/c Number : **1748 020000 5614**

Bank name : **Federal Bank**

IFSC code: **FDRL0001748**

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

மாத ஆய்விதழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(**CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

Contact Us

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

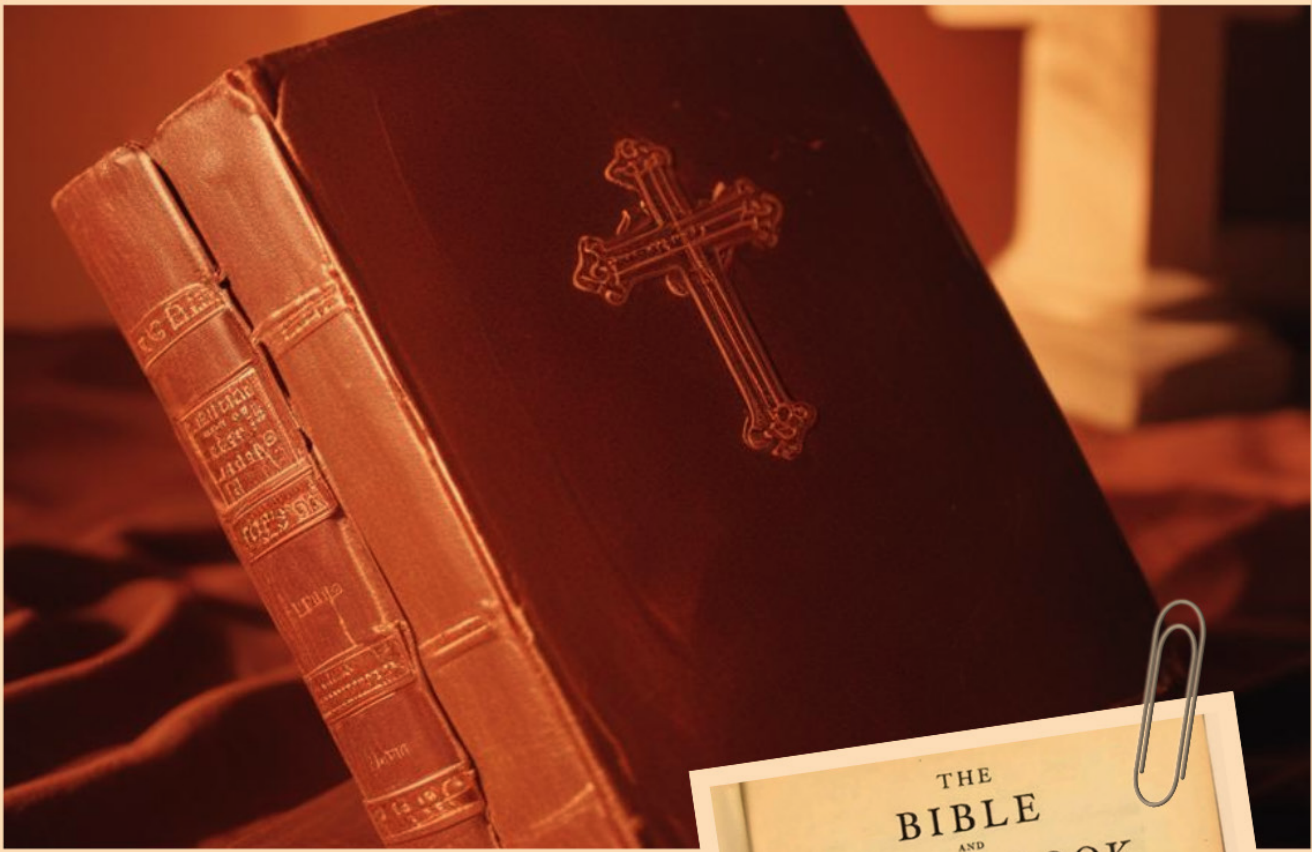
தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

christianhistoricalsociety.in

christianhistorical@gmail.com

வேதமும், ஜெப புத்தகமும்

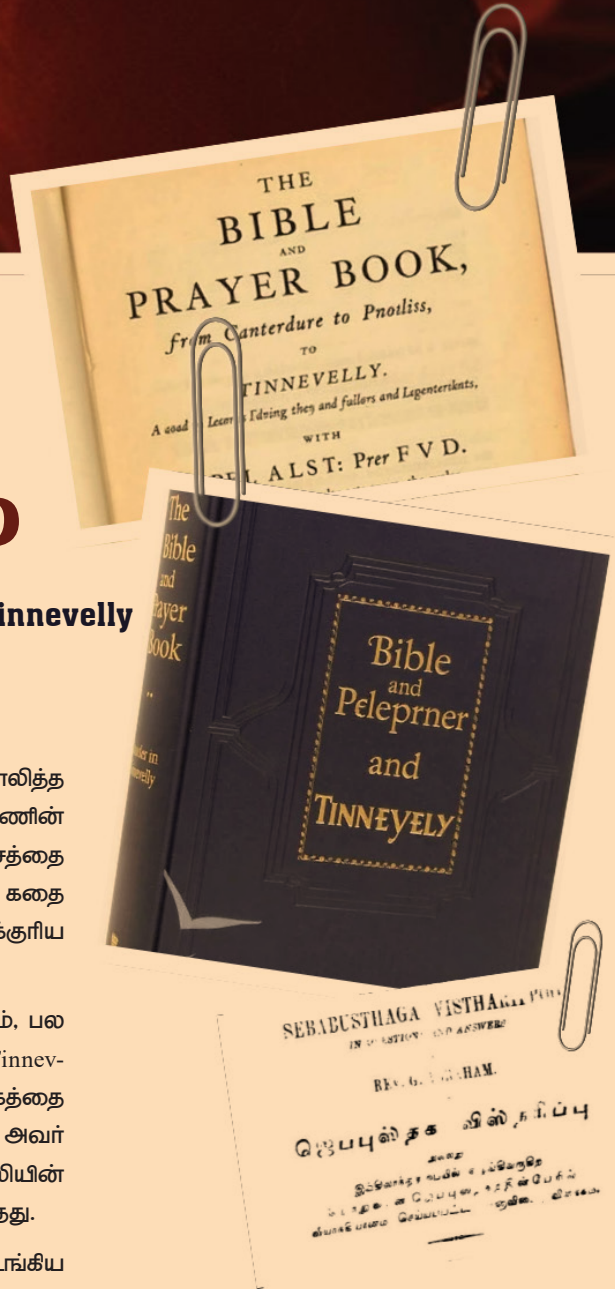
The Bible and Prayer Book From Canterbury to Tinnevely

சுஜித் S

இங்கிலாந்தின் அமைதியான தேவாலயங்களில் எதிரொலித்த ஜெபங்கள், பல சதாப்தங்களை கடந்து பயணித்து, தமிழ் மண்ணின் திருநெல்வேலி (Tinnevely) மாவட்டத்தின் கிராமங்களில் விசுவாசத்தை மெருகூட்டும் ஜெபங்களாக ஒலிக்கத் தொடங்கியதை குறித்த இந்த கதை வெறும் வரலாற்று நிகழ்வு அல்ல, இது ஒரு தனித்துவமான ஆவிக்குரிய பயணத்தின் அற்புதமான கதை.

16ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் ஆரம்பித்த சீர்திருத்தம், பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு திருநெல்வேலி திருமண்டலத்தின் (Tinnevely Diocese) விசுவாசிகளின் (believers) வாழ்வில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. கிரான்மரின் ஜெப புத்தகம் (Book of Common Prayer), அவர்தன் உயிரை இழந்து பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, திருநெல்வேலியின் கிராமப்புற தேவாலயங்களில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ஒலித்தது.

இவ்வாறு, 16ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் தொடங்கிய ஒரு ஆவிக்குரிய பயணம், காலத்தையும் தூரத்தையும் கடந்து, தமிழக கிறிஸ்தவர்களின் வாழ்வில் புதிய அர்த்தத்தை பெற்றது. இன்றும்

திருநெல்வேலி திருமண்டலத்தின் தேவாலயங்களில் கிரான்மரின் ஜெப புத்தகத்தின் தொனி புதிய தலைமுறையினரின் இதயங்களை தொடர்ந்து தொட்டு கொண்டு இருக்கின்றன.

வரலாற்றில் ஆன்மாவையே உணரக்கூடிய உண்மையாக மாற்றியவை சில புத்தகங்கள் மட்டுமே. இந்த கதையில் நான் சொல்லப்போகும் இந்த இரண்டு புத்தகங்களும் அவற்றில் முக்கியமானவை. **வில்லியம் டிண்டேலின் வேதாகமம் (Bible) மற்றும் தாமஸ் கிரான்மரின் ஜெப புத்தகம் (Book of Common Prayer)**. இன்று இந்த புத்தகத்தின் பெயர்கள் சர்ச்சைக்குரிய பெயர்களாக தோன்றவில்லை. ஆனால் 16ஆம் நூற்றாண்டில், அவற்றின் வார்த்தைகளும் சொற்றொடர்களும் கலகத்தை தூண்டின, பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டன, மற்றும் இறுதியில் நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக இங்கிலாந்து திருச்சபையின் மரபு வாழ்க்கை முறையின் பின்னணியாக மாறின.

சாதாரண மக்கள் வாழவும், மடியவும், அன்பு செலுத்தவும் அவர்களை தூண்டிய புத்தகங்கள் இவை. மேலும் தன்னுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த டியூயர் வம்சத்தின் பின்னணியில் நடந்த இந்த கதை சதி, மாறும் விதி, மற்றும் தங்கள் சொந்த அழிவை எதிர்கொண்டாலும் தங்கள் வாழ்க்கையில் இருந்த தேவனின் தரிசனத்தை பின்தொடர்ந்த இரண்டு மனிதர்களின் கதை ஆகும்.

டிண்டேலின் வேதாகமம் மிகவும் புரட்சிகரமான, சீர்திருத்தத்தை எதிர்த்தவர்களுக்கு ஆபத்தான புத்தகமாக இருந்தது. இந்த படைப்புகள் இங்கிலாந்து கண்ட மிக தீவிரமான புரட்சியை வரையறுத்தன. இவை வெறும் ஆத்தும மீட்புக்கான இலக்கிய படைப்புகள் அல்ல. இவை மக்களை சிந்திக்க வைக்க கூடிய பிரச்சார இலக்கியங்கள், கவிதைகள், மற்றும் அவர்களின் நம்பிக்கையின் அறிக்கைகள் ஆகும்.

கத்தோலிக்க எதிர்ப்பை உருவாக்கிய இந்த இரண்டு மனிதர்கள், ஆரம்ப காலகட்டத்தில் எதிர்காலத்தில் இருக்கபோகும் தங்களின் சொந்த வாழ்க்கைக்கு முரண்பாடாக, ரோமாபுரியில் இருந்தே (Rome) தங்கள் வாழ்க்கையை மிகுந்த பக்தியுடன் தொடங்கினர். வில்லியம் டிண்டேல், தாமஸ் கிரான்மர் ஆகியோர் ஒருவருக்கொருவர் இரண்டு தனித்தனி காலத்தில் கத்தோலிக்க திருச்சபையால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்ட உலகில் பிறந்தனர். 16ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் உள்ள அனைவரைப் போலவே, அவர்களின் வாழ்க்கையின் ஒரே நோக்கம் அவர்களின் நித்திய இரட்சிப்பு (Eternal Salvation) ஆகும்.

இந்த நோக்கத்திற்காக, அவர்கள் பாவ அறிக்கை செய்தனர், தவம் செய்தனர், மற்றும் மிக முக்கியமாக திருப்பலியில் (Mass) கலந்து கொண்டனர். அன்றும் இன்றும் கத்தோலிக்கர்களுக்கு மிகவும் புனிதமான ஆராதனை இதுவாகும். இதில் ஒரு அற்புதம் நடப்பதாக நம்பப்பட்டது, அந்த அற்புதம் உங்கள் ஆத்துமாவை காப்பாற்றும் சக்தி கொண்டது என்று கருதப்பட்டது.

குருவானவர் புனித லத்தீன் வார்த்தைகளை

உச்சரிக்கும் போது, இயேசுவின் சிலுவை மரண தியாகம் பரலோகத்தில் மீண்டும் நடப்பதாக நம்பப்பட்டது. அப்பம் அவரது உண்மையான சரீரமாகவும், திராட்சை ரசம் அவரது உண்மையான இரத்தமாகவும் உருமாறியதாக கருதப்பட்டது. இது 'டிரான்சப்ஸ்டான்சியேஷன்' (Transubstantiation) என்று அழைக்கப்பட்டது.

லத்தீன் மொழியிலான திருப்பலி மிகவும் புனிதமான ஆராதனையாக கருதப்பட்டது. இது தேவ பிரசன்னம் சாதாரண உலகத்தில் நுழைய அனுமதிக்கும் ஒரு வழியாக இருந்தது. அப்பமும் திராட்சை ரசமும் உண்மையான இயேசு கிறிஸ்துவின் ரத்தம் மற்றும் சதையாக உருமாற்றப்பட்ட பிறகு, இந்த அப்ப துண்டை பார்ப்பதே குணமளிக்கும், பாதுகாக்கும், ஆசீர்வதிக்கும் என்று நம்பப்பட்டது. சாதாரண மக்களும் தெய்வீகத்தை காணும் வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று நம்பியதால், இது தெருக்களிலும் ஊர்வலமாக எடுத்து செல்லப்பட்டது.

இந்த உலகில் புனிதமும் உலகியலும் ஒன்றாக இருந்தன. அதிகாரத்தின் பொது மொழி லத்தீன் ஆகும். வேதாகமத்தையும் திருச்சபையின் சடங்குகளையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்க முயற்சிப்பதே மரண தண்டனைக்குரிய விசுவாசத்துரோக குற்றமாக கருதப்பட்டது.

இந்த லத்தீன் மொழியின் தடுப்பு சுவரை டிண்டேல், கிரான்மர் ஆகியோரின் எழுத்துக்கள் தகர்த்தெறிந்தன. அவர்களின் வார்த்தைகளிலிருந்தும் சொற்றொடர்களிலிருந்தும் ஆங்கிலிகள் திருச்சபை (Church of England) உருவாக்கப்பட்டது, இங்கிலாந்து திருச்சபையின் சீர்திருத்த நம்பிக்கைகள் முதன்முதலில் வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

பிரிட்டனின் இந்த விசுவாச போராட்டம் ஒரு புத்தகத்துடன் தொடங்கியது. அந்த புத்தகம் அதன் படைப்பாளரின் உயிரையே பறித்தது. வில்லியம் டிண்டேல் 12 வயதில் ஆக்ஸ்போர்டுக்கு வந்தார். அவர் மாலின் பள்ளியில் படித்து, பின்னர் மாலின் ஹாலில் தனது இளங்கலைப் பட்டம் பெற்றார்.

கிளோஸ்டர்ஷயரில் (Gloucestershire) துணி வியாபாரிகளின் மகனாக வளர்ந்த அவர், விவசாயிகள் மற்றும் வணிகர்களுடன் தனது குழந்தைப் பருவத்தை கழித்தார். சந்தையின் தினசரி உரையாடல்களின் ஆங்கில ஒலிகள் அவர் காதுகளில் ஒலித்தன. ஆனால் இங்கே, மத்திய கால உலகின் மிகச்சிறந்த பல்கலைக்கழகத்தில், வகுப்பறையின் மொழி லத்தீன் ஆக இருந்தது.

ஆக்ஸ்போர்ட் பாரம்பரிய கத்தோலிக்க கல்வியின் கோட்டையாக இருந்தது. ஆக்ஸ்போர்டில் வேதாகமம் லத்தீன் மொழியில் இருந்ததால் அது படிக்கப்பட்ட வறண்ட மற்றும் உயிரற்ற முறையை டிண்டேல் வெறுத்தார். அதன் உரையும் லத்தீன் மொழியில் இருந்தது, மேலும் முழு படைப்பையும் புரிந்து கொள்வதற்கு பதிலாக தனிப்பட்ட வசனங்களின் பகுப்பாய்வு மீது கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

ஆனால் இங்கு படிக்கும் காலத்தில், ஒரு புரட்சிகர புதிய

அணுகுமுறை பற்றிய வதந்திகளை அவர் கேள்விப்பட்டார். ஆங்கில அதிகார வழித்தடங்களில் ஒரு தெளிவற்ற, சர்ச்சைக்குரிய ஜெர்மானிய துறவியைப் பற்றிய கதைகள் முணுமுணுக்கப்பட்டன. அவரது பெயர் லூதர் (Luther). 1517ல் அவர் போப்பாண்டவரின் செல்வம் மற்றும் அதிகாரத்தின் மீது கருத்து தாக்குதல் தொடுத்தார். அந்த தாக்குதல் வேதாகமத்தின் மீதான அவரது ஆய்வில் அஸ்திபாரம் கொண்டிருந்தது.

லூதரின் செய்தி நேரடியானது, எளிமையானது, அவர் மனிதர்களின் நித்திய வாழ்க்கை அபாயத்தில் இருப்பதாக நம்பினார். கத்தோலிக்க திருச்சபையில், இரட்சிப்பு அதன் சடங்குகளில் காணப்பட்டது. இந்த சடங்குகள் நூற்றாண்டுகளாக போப்புகள் மற்றும் பேராயர்களால் (Bishops) கவனமாக வடிவமைக்கப்பட்டவை. ஆனால் லூதர் இதற்கு மாறுபட்டார்.

லூதர், தேவாலயம் செல்வதன் மூலமோ அல்லது பாவத்திற்காக தவம் செய்வதன் மூலமோ இரட்சிப்பு கிடைக்கும்

என்று வேதாகமம் எதுவும் சொல்லவில்லை என்று கூறினார். இரட்சிப்பு விசுவாசத்தால் (Faith) மட்டுமே வரும் என்றார். எனவே கத்தோலிக்க படிநிலை அமைப்பும் அதன் நடைமுறைகளும் அதாவது யாத்திரை, தவம், பாவ அறிக்கை போன்றவை அனைத்தும் தேவையற்றவை என்றார். இதை நிரூபிக்க, அவர் வேதாகமத்தை லத்தீனிலிருந்து ஜெர்மன் மொழிக்கு மொழிபெயர்த்தார், இதனால் சாதாரண மக்கள் தாங்களாகவே முடிவெடுக்க முடியும் என்று நிரூபித்தார்.

கத்தோலிக்க படிநிலை அமைப்புக்கு இது ஒரு நெருக்கடியாக இருந்தது, இதை எந்த விலை கொடுத்தும் அழிக்க வேண்டும் என்று போப்பும் அவரை சார்ந்தவர்களும் கருதினர். ஏனென்றால் இது அவர்களின் பயம் குழப்பம், ஒழுக்க சீர்குலைவு ஆகியவற்றை பற்றியதாக இருந்தது. லூதரின் இந்த கோட்பாடுகள் ஐரோப்பாவை புரட்சியில் தள்ளின.

ஆனால் டிண்டேலுக்கு இந்த யோசனைகள் அவரது வாழ்க்கையின் மீதி காலத்தை இயக்கும் தூண்டுதலாக மாறின. வேதாகமத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்ற அவரது உறுதியான தீர்மானத்திற்கு அடித்தளமிட்டது. கிளோஸ்டர்ஷயரில் பிற கிறிஸ்தவ குருமார்களுடன் நடந்த கடுமையான வாக்குவாதத்தில், டிண்டேல் தனது புரட்சிகர லட்சியத்தை தெளிவுபடுத்தினார். **'நான் போப்பையும் அவரது சடங்கள் அனைத்தையும் எதிர்க்கிறேன்'** என்று அவர் கூறினார். மேலும் **'தேவன் என்னை பயன்படுத்தினால், ஏர் உழும் சிறுவனுக்கு உன்னைவிட வேதாகமத்தைப் பற்றி அதிகம் தெரியும்படி செய்வேன்'** என்று மிகப்பெரும் கிறிஸ்தவ குருமார்களுக்கு முன்பாக முழக்கமிட்டார்.

டிண்டேலின் வார்த்தைகள் பயங்கரமான வதந்திகளை கிளப்பின, இதனால் அவர் லண்டனுக்கு தப்பி ஓட வேண்டியிருந்தது. 16ஆம் நூற்றாண்டில் அவர் வாழ்ந்த இடங்கள் போப்பை எதிர்ப்பவர்களின் வேடையாளர்கள் நிறைந்த நகரமாக இருந்தது. அவர்கள் லூதரின் ஆதரவாளர்களை ஒழிக்க ஆர்வமாக இருந்தனர். பிடிபட்டவர்கள் விசாரணை செய்யப்பட்டு சித்ரவதை செய்யப்பட்டனர்.

ராஜா ஹென்றி VIII (Henry VIII) ஒரு அதித்தீவிரமாக ரோமன் கத்தோலிக்கத்தை பின்பற்றுபவராக இருந்தார். டிண்டேல் லண்டனுக்கு வந்தபோது, ஹென்றி ஏற்கனவே இருபது ஆண்டுகளாக சிம்மாசனத்தில் இருந்தார். ராஜா லூதருக்கு கடுமையாக எதிராக இருந்தார், அவரது கருத்துக்களுக்கு எதிராக ஒரு கடுமையான நிரூபத்தை எழுதியிருந்தார். இது போப்பின் ஆதரவை பெற்றது, அவருக்கு **'விசுவாசத்தின் பாதுகாவலர்'** (Defender of Faith) என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

இத்தகைய எதிர்மறையான சூழலில்தான் டிண்டேல் தனது வேதாகம மொழிபெயர்ப்புக்கு ஒரு ஆதரவாளரை தேடினார். அவர் லண்டன் பேராயர் (Bishop) டன்ஸ்டாலை சந்தித்து அவரது ஆதரவை பெற முயன்றார். ஆனால் டன்ஸ்டால் ராஜாவைப் போலவே லூதரை வெறுத்தார், டிண்டேலின் வேண்டுகோள் நிராகரிக்கப்பட்டது.

இது சாவை நோக்கிய திருப்புமுனையாக அமைந்தது. 1524ல் டிண்டேல் இங்கிலாந்தை விட்டு வெளியேறினார். வேதாகமத்தை மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்ற அவரது ஆர்வம் அவருக்கு சக்திவாய்ந்த எதிரிகளை தேடித்தந்தது. ஹென்றி VIII, புனித ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் உளவாளிகள், மற்றும் போப் கூட இதில் அடங்குவர். இவர்கள் அவரை தடுக்க தங்கள் சக்திக்கு உட்பட்ட அனைத்தையும் செய்ய உறுதிபுண்டனர்.

இங்கிலாந்தை விட்டு சென்ற டிண்டேலின் அடுத்த இலக்கு ஜெர்மனி, லூதரின் வீடு. அவரது பணிக்கு ஒரு இடம் கிடைக்கும் என நம்பிய இடம். இனி அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் அவர் ஒரு குறிவைக்கப்பட்ட மனிதராக இருப்பார் என்று நினைத்தார். நினைத்தவாறே டிண்டேல் அடுத்த 10 ஆண்டுகள் தப்பி ஓடிக்கொண்டே இருந்தார். தினமும் 12 முதல் 15 மணி

நேரம் தனது ஆபத்தான மொழிபெயர்ப்பை முடிக்க உழைத்தார். ரோமன் கத்தோலிக்க அதிகாரத்தில் இருந்த இடங்களில் இது மிகவும் ஆபத்தான பணியாக இருந்தது.

அவர் பயணம் செய்யும்போது, லூதரின் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பை படிக்க ஜெர்மன் மொழியை கற்றுக்கொண்டார். மாபெரும் மானுடவியல் அறிஞர் எராஸ்மஸின் கிரேக்க புதிய ஏற்பாட்டையும் ஆழமாக படித்தார், அந்த மொழியில்தான் வேதாகமம் முதன் முதலில் எழுதப்பட்டது. இரண்டு ஆண்டுகள் அவர் முற்றிலும் இந்த கிரேக்க புதிய ஏற்பாட்டில் மூழ்கியிருந்தார். இதன் விளைவுவாக அடுத்த 500 ஆண்டுகளுக்கும் நிலைத்து நின்ற, தனித்துவமான, ஒரு ஏர் உழும் சிறுவனை கூட ஈர்க்கும் புதிய ஏற்பாட்டின் பிரகாசமான மொழிபெயர்ப்பாக அமைந்தது.

1526ல் டிண்டேலின் புதிய ஏற்பாட்டின் ஆயிரக்கணக்கான பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டன. ஆனால் இன்று ஒரே ஒரு முழுமையான பிரதி மட்டுமே உள்ளது. அவரது வார்த்தைகளும் சொற்றொடர்களும் இன்றும் நூற்றாண்டுகளை கடந்து எதிரொலிக்கின்றன.

ஆனால் இது அவரது உரைநடையின் அழகால் அல்ல. டிண்டேலின் எதிரிகளை வெகுவாக எரிச்சலூட்டியது, அவர் மிக கவனமாக தேர்ந்தெடுத்த சில குறிப்பிட்ட சொற்கள் ரோமன் கத்தோலிக்க அதிகாரத்தின் மீது நேரடி தாக்குதல்களாக இருந்தன. உதாரணமாக, இயேசு 'இந்த கல்லின்மேல் என் சபையை கட்டுவேன்' என்று கூறியபோது, அது கல்லாலும், மண்ணாலும் கட்டிய ஆலயத்தை கட்டினால் பாரம்பரிய பார்வை. ஆனால் டிண்டேல் கிரேக்க வார்த்தையான எக்லேசியாவை (Ecclesia) 'காண்கிரிகேஷன்' (congregation) என்று மொழிபெயர்த்தார். இது ஒரு ஆலயத்தை குறிக்கவில்லை, போப்பால் தலைமை தாங்கப்படும் ஒன்றை குறிக்கவில்லை, மாறாக மக்களின் கூட்டத்தை, ஒரு சமூகத்தை குறிக்கிறது.

இந்த ரோமன் கத்தோலிக்க படிநிலை அமைப்பின் மீதான நேரடி தாக்குதல், அனைத்து கிறிஸ்தவர்களும் தேவனுக்கு முன் சமமாக நிற்கிறார்கள் என்பதை குறித்தது. மேலும் இது விசுவாசிகளின் (believers) சார்பு திருச்சபையை உருவாக்குகிறது என்றும், பேராயர்களோ (Bishops) படிநிலை அமைப்போ அல்ல, மக்களே திருச்சபை என்று விளக்கியது. இது முற்றிலும் புரட்சிகரமானதாக அமைந்தது.

மாற்கு நற்செய்தியின் தொடக்கத்தில், இயேசு 'மனந்திரும்பி சுவிசேஷத்தை விசுவாசியுங்கள்' என்று பிரசங்கிக்கிறார். நமது கண்களுக்கு இது இயேசு விசுவாசிகளுக்கு கூறும் பொதுவான அறிவுரை போன்று தோன்றலாம். ஆனால் ரோமன் கத்தோலிக்கம் பாரம்பரியம் அதை 'பாவ அறிக்கை செய்யுங்கள்' என்றும் பாதிரியார்களுக்கு முன் பாவ அறிக்கை செய்வதையும், தவம் செய்வதையும் குறித்தது. விசுவாசி மற்றும் தேவனுக்கு இடையே நடக்கும் உள்ளான விஷயமாக மனந்திரும்புதலை இது விளக்காமல் பாதிரியார்களின் சுயத்துகாக பரிபாலனம் செய்தது.

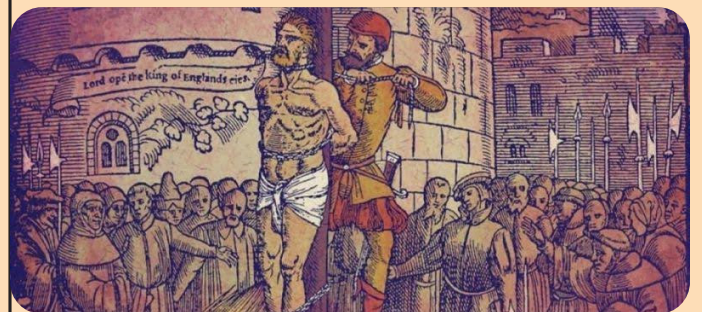
கத்தோலிக்க படிநிலை அமைப்பும், போப்பாண்டவரும் அவர்களின் முழு சித்தாந்தமும் ஒரு கட்டத்தில் நேரடி தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியது என்பதால் அவர்கள் பயப்பட தொடங்கினார்கள். அவர்களுக்கு இது மிக கடுமையான அச்சுறுத்தலாக இருந்தது. திருச்சபை என்று எதுவும் இல்லை, சபை கூட்டமே திருச்சபை என்று மக்களிடம் சொல்லும்போதும், சாக்கிரமேந்து ரீதியான பாவ அறிக்கை என்று எதுவும் இல்லை, உங்கள் சொந்த இதயத்தில் வருந்துவது மட்டுமே என்று சொல்லும்போதும், டிண்டேல் மக்களை நரகத்திற்கு வழிநடத்துகிறீர்கள் என்று ரோம கத்தோலிக்கம் அவரை குற்றம் சாட்டியது. எனவே ரோமன் கத்தோலிக்க படிநிலை அமைப்பின் பார்வையில், தேவனுக்கு முன் ஆங்கில மக்களின் ஆத்துமாக்களுக்கு அவர்களே பொறுப்பானவர்களாக இருப்பதால், இதை எந்த வழியிலாவது தடுத்து நிறுத்துவது அவர்களின் கடமையாக எண்ணினார்கள்.

டிண்டேல் புதிய ஏற்பாட்டின் பிரதிகளை வெளியில் பரப்ப துவங்கினார், ஒருகட்டத்துக்கு பின் அவை இனி கட்டுப்படுத்த முடியாதவையாக மாறின. இந்த சிறிய புத்தகம் ஒரு முழு தேசத்தின் அடித்தளத்தையே தகர்க்கப் போனது. 1526ல் டிண்டேலின் புதிய ஏற்பாட்டின் பிரதிகள் கப்பல் சரக்குகளுக்கிடையே மறைத்து வைக்கப்பட்டு இங்கிலாந்துக்குள் கடத்தப்பட்டன. அவரது இரகசிய படைப்பு வெற்றிப் புத்தகமானது.

முதன்முறையாக புதிய ஏற்பாட்டின் வார்த்தைகள் அனைவரும் படிக்கும்படி விடுவிக்கப்பட்டன. சாதாரண மக்களிடையே இது பிரபலமாக இருந்தபோதிலும், டியூடர் ஆட்சிக்காரர்கள் இது சாத்தானிடமிருந்து வந்ததாக எண்ணினர். செயின்ட் பவுல் ஆலயத்தில் டிண்டேல் மற்றும் அவரது புதிய ஏற்பாட்டிற்கு எதிரான போராட்டம் மிக தீவிரமாக நடத்தப்பட்டது.

அவரது மொழிபெயர்ப்புகளுடன் பிடிபட்டவர்கள் அவமானகரமான தண்டனைக்கு உள்ளானார்கள். அவர்கள் நகரம் முழுவதும் புதிய ஏற்பாட்டின் பிரதிகளை தங்கள் கழுத்தில் தொங்கவிட்டபடி ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அவர்கள் செயின்ட் பவுல் ஆலயத்தை அடைந்ததும், டிண்டேலின் படைப்புகளின் அனைத்து பிரதிகளும் தீயில் எரிக்கப்பட்டன.

இத்தகைய எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியிலும் டிண்டேல் மனம் தளரவில்லை. ஆனால் அவரது காலம் முடிவுக்கு வரும் நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. பெல்ஜியத்தில் அவர் இறுதியாக ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் வீரர்களால் பிடிக்கப்பட்டார். ராஜா ஹென்றியின் சதியுடன் இது நடந்தது.

1536 அக்டோபர் 6ஆம் தேதி, டிண்டேல் விசுவாச துரோகத்திற்காக விசாரிக்கப்பட்டு மரண தண்டனைக்கு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டார். அவரது கடைசி வார்த்தைகள் 'கர்த்தரே, இங்கிலாந்து மன்னரின் கண்களைத் திறவும்' என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு வேதாகமத்தை அனுமதிக்குமாறு ஹென்றிக்கு ஒரு வேண்டுகோளாக இருந்தது .

டிண்டேல் தான் தோல்வியடைந்ததாக நினைத்து மரித்தார். ஆங்கிலத்தில் வேதாகமம், நாட்டின் ஒவ்வொரு மனிதரும் அணுகக்கூடியதாக இருப்பது என்ற அவரது கனவு இன்னும் தொலைவில் இருந்தது. ஆனால் அவர் எரிக்கப்படும்போதே, டிண்டேலின் பணிக்கு சக்திவாய்ந்த இரகசிய ஆதரவாளர்கள் இருந்தனர். ஆங்கில வேதாகமத்தின் முன்னோடி தனது கடைசி மூச்சை விடும்போது, அவரது மொழிப்பெயர்ப்பின் வேதாகம வார்த்தைகள் புதிய பரிமாணத்தை பெற ஆரம்பித்தது.

டிண்டேலின் இறப்புக்கு எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தாமஸ் கிரான்மர் தனது வாழ்வின் தனிமையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு அரசு அரண்மனையில் பணி செய்ய தள்ளப்பட்டார். ஹென்றி VIII மற்றும் கேதரின் ஆஃப் அராகன், இவர்களின் விவாகரத்து பற்றிய வாதங்களை தொகுக்க தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆக்ஸ்போர்ட் மற்றும் கேம்பிரிட்ஜ் அறிஞர்களில் அவரும் ஒருவராக அமர்த்தப்பட்டார். இந்த பணி அவரை இங்கிலாந்தின் மிகவும் சக்திவாய்ந்த மனிதர்களில் ஒருவராக மாற்றியது.

தனது வாழ்வின் முதல் 40 ஆண்டுகள் கிரான்மர் ஒரு பழமைவாத கத்தோலிக்கராக இருந்தார். ஆனால் ஹென்றியின் விவாகரத்து மீதான பணியை தொடங்கியபோது, அவரது கருத்துக்கள் மாறத் தொடங்கின. மன்னர் ஹென்றி விரும்பிய விவாகரத்தை பெறுவதற்கான வழியை கண்டுபிடிப்பது அவரது பணியாக இருந்தது. கிராமரின் பணிக்கு தடையாக இருந்தவர் போப்பே, ஏன் என்றால் போப்பாண்டவர் அந்த விவாகரத்தை அனுமதிக்க மறுத்தார்.

போப்பாண்டவரின் இந்த முடிவுக்கு தகுந்த வாதமாக, கிரான்மர் முன்னெடுத்த தீர்வு திருச்சபை மன்றங்களின் வரலாற்றை ஆராய்வது, பேராயர்கள் (Bishops) போப்பிற்கு வெளியே முக்கியமான முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறார்களா

என்று பார்ப்பது. அதிலே முற்காலத்தில் இந்த சம்பவங்கள் போப்பாண்டவரின் அதிகாரத்திற்கு வெளியே நடந்திருந்தது என்று அவர் கண்டறிந்தார். இது அவரை ஒரு தீவிர முடிவுக்கு கொண்டு சென்றது. மனிதர்கள் வாழும் இந்த பூமியில் தேவனின் சித்தத்தை தீர்மானிக்க வேண்டியவர் வேதத்தை போதிக்கும் போப்பாண்டர் அல்ல, அது மக்களின் தலைவரான இருக்கும் அரசர் என்பதே.

எதிர்பாராத விதமாக, இந்த யோசனை ஹென்றிக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. 1533ல் அவர் கிரான்மரை கான்டர்பரி பேராயராக (Archbishop of Canterbury) நியமித்து அவரை கௌரவித்தார். கிரான்மரின் புத்திசாலித்தனமான சிந்தனை ஹென்றியின் விவாகரத்தை மட்டுமல்லாமல், ஆங்கில திருச்சபையின் எதிர்காலத்தையும் வடிவமைத்தது. இது போப்பிற்கு விசுவாசமாக இருந்த ஆங்கில திருச்சபையிலிருந்து, தேசிய திருச்சபைக்கான அடிப்படை மாற்றத்தின் தொடக்கத்தை வடிவமைத்தது.

கிரான்மரின் பதவி உயர்வு மூலம் டிண்டேலின் வாழ்நாள் லட்சியம் நிறைவேறியது அது தான் ஆங்கிலத்தில் வேதாகமம். 1534ல் கிரான்மர் பத்து பேராயர்களை (Bishops) புதிய ஏற்பாட்டை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்க பணியமர்த்தினார். ஆனால் அவர்கள் தோல்வியடைந்தனர். அவர்களின் மொழிபெயர்ப்புகள் போதுமானதாக இல்லை அல்லது முடிக்கப்படவில்லை.

கிரான்மர் ஏமாற்றமடைந்தார். அந்த பேராயர்களின் வேதாகமம் உலக முடிவிற்கு அடுத்த நாள் வரை முடிக்கப்படாது என்று அவர் கூறினார். அவரும் ஹென்றியின் நம்பிக்கைக்குரிய மனிதரான க்ரோம்வெல்லும் ஹென்றிக்கு பிடிக்காத ஒன்றை செய்ய வேண்டியிருந்தது. அதுதான் அவர்கள் இரகசியமாக டிண்டேலின் மொழிபெயர்ப்புகளை உபயோகப்படுத்தியது.

அவர்கள் அதற்கு இறுதி வடிவம் கொடுத்தனர். அது பெரிய வேதாகமம் (Great Bible) என அழைக்கப்பட்டது, ராஜாவால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது, கிரான்மரின் முன்னுரையுடன் அது வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் அது டிண்டேலின் மொழிபெயர்ப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது, டிண்டேலின் மிகவும் புரட்சிகரமான மொழி அமைப்புகள் சில மட்டுமே மாற்றப்பட்டன.

1538ல், டிண்டேலின் மரணத்திற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இந்த பெரிய வேதாகமம் ஒவ்வொரு தேவாலயத்திலும் வைக்கப்பட வேண்டும் என்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. .

ஆனால் ஆங்கிலத்தில் வேதாகமம் மட்டும் சீர்திருத்தத்தை அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல போதுமானதாக இருக்கவில்லை. போப்பை வெறுத்த போதிலும், ராஜாவும் அவரது மக்களும் இன்னும் தங்கள் கத்தோலிக்க சடங்குகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளுடன் ஆழமாக இணைந்திருந்தனர். டிண்டேலின் பக்கங்களில் விதைக்கப்பட்ட விசுவாசங்கள் மற்றும் சுவீஷேச கருத்துக்கள் தினசரி வாழ்க்கையின் யதார்த்தமாக

மாற்ற இரண்டாவது படைப்பு தேவைப்பட்டது.

இப்போது இங்கிலாந்தின் அரசராக இருந்த ஹென்றி தனது அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி ரோமன் கத்தோலிக்க சுவடுகளை மறைக்க தொடங்கினார். 1534ல் இன்னும் போப்பிற்கு விசுவாசமாக இருந்த பெரிய கத்தோலிக்க மடாலயங்கள் கலைக்கப்படத் தொடங்கின. 1538 டிசம்பர் 3ஆம் தேதி, ரீவோ என்ற 12ஆம் நூற்றாண்டு சிஸ்டர்சியன் மடாலயத்தின் கதவுகள் மூடியது.

இந்த மடாலயத்தின் அழிவுகள் ஆழமான பின்விளைவை ஏற்படுத்தியது. இந்த பின்விளைவு இங்கிலாந்தின் திருச்சபையின் உயிர்வாழ்வுக்கு புதிய ஆங்கில ஆராதனை நூல் அவசியம் என்ற கிரான்மரின் முடிவிற்கு பின்னணியாக அமைந்தது. மடாலயத்தின் கட்டிடங்களில் இருந்து ஈய கூரைகளும், கலர் கண்ணாடி ஜன்னல்களும், பாதிரியார்களின் தொடர்ச்சியான பிரார்த்தனை சடங்குகளும் மறைய தொடங்கியது.

இந்த மடாலயங்கள் பிரார்த்தனை மையங்களாக இருந்தன, அங்கு பொதுமக்கள் பிரார்த்தனைகளை கேட்க வந்தனர். இங்குள்ள பாதிரியார்கள் காலை பிரார்த்தனை முதல் மாலை பிரார்த்தனை வரை தினமும் எட்டு நேர பிரார்த்தனைகளை அவர்களின் ஆராதனை புத்தகத்திலிருந்து செய்தனர். இந்த சடங்குகள் இங்கிலாந்தின் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் முதுகெலும்பாக இருந்தன. அவை மறைந்தால், அவற்றை மாற்ற ஏதோ ஒன்று தேவைப்பட்டது.

மடாலயங்கள் மட்டுமல்ல, 1530களில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. திருநாட்கள் குறைக்கப்பட்டன, புனித பயணங்கள் முடிவுக்கு வந்தன, புனிதர்களின் வழிபாடு நிறுத்தப்பட்டது. இவையனைத்தும் ரோமிலிருந்து ஆங்கில திருச்சபை விலகுவதை பிரதிபலித்தன. கட்டமைப்பு மற்றும் விசுவாசத்தில் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றங்கள் திருச்சபையின் வழிபாட்டிலும் அதாவது அதன் பிரார்த்தனைகள், சடங்குகள், விசுவாச பிரமாணங்களில் (Creeds) பிரதிபலிக்க வேண்டியிருந்தது.

இவையனைத்தும் போப்பை தலைவராகக் கொண்ட ரோமன் கத்தோலிக்கத்தில் இருந்து வந்தவை. போப்பின் நடைமுறைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட இங்கிலாந்தில் ஒரு புதிய ஆராதனை முறை அவசியமாக இருந்தது.

பெரிய மடாலயங்கள் அமைதியாகிவிட்ட நிலையில், கிரான்மர் தனது பொது ஜெப புஸ்தகத்தை (Book of Common Prayer) எழுதத் தொடங்கினார். 1538ன் குளிக்காலத்தில், கான்டர்பரி பேராயர்களின் (Archbishops of Canterbury) லண்டன் அரண்மனையில் கிரான்மர் தன்னை அழிக்கப்போகும் அன்பின் உழைப்பை தொடங்கினார்.

கிரான்மர் பல்வேறு மூலங்களை ஆராய்ந்தார். சேரம் சடங்குகளின் (Sarum Rites) பிரதிகளை படித்தார். இவை 11ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இங்கிலாந்தின் கத்தோலிக்க திருச்சபையில் மிகவும் பொதுவான வழிபாட்டு முறைகளின் தொகுப்புகளாகும்.

அவர் ஜெர்மன் லூதரன் புராட்டஸ்டன்டுகளின் படைப்புகளையும், ஸ்பானிஷ் பிரார்த்தனைகளையும் கூட படித்தார்.

வாழ்க்கையின் முக்கிய தருணங்களை விவரிக்க அதாவது பிறப்பு, மரணம், திருமணம், பருவகால மாற்றங்களை உணர்த்த சிறந்த வார்த்தைகளையும் வெளிப்பாடுகளையும் தேடினார். மிக முக்கியமாக, இங்கிலாந்தில் உள்ள சீர்திருத்தவாதிகளின் புதிய நம்பிக்கைகளை வெளிப்படுத்த வார்த்தைகளை தேடினார்.

ரோமன் கத்தோலிக்கத்தில் மிகவும் புனிதமான சடங்கான திருப்பலியை குறித்தும் கேள்விகள் எழுத்தொடங்கின. அந்த கால கட்டத்தில் அதை கேள்வி கேட்பதே துரோகத்திற்காக அவர்களை எரிக்கப்படும் குற்றமாக இருந்தது. ஹென்றியின் ஆட்சியின் கடைசி ஆண்டுகளில், ஆங்கில சீர்திருத்தவாதிகள் திருப்பலியையும், டிரான்சப்ஸ்டான்சியேஷன் கருத்தையும் கேள்வி கேட்கத் தொடங்கினர்.

ஆங்கில சீர்திருத்தவாதிகள் அதிர்ச்சியுட்படும் விதமாக திருப்பலியில் கிறிஸ்துவின் உண்மையான பிரசன்னத்தை மறுத்தனர். நற்கருணை வெறும் நினைவுகூரும் சடங்கு மட்டுமே என்று கூறினர். அவர்களின் கருத்துக்கள் மிகவும் சர்ச்சைக்குரியவையாக இருந்ததால், அவர்கள் மரண தண்டனைக்கு ஆளானார்கள்.

கிரான்மர் அவர்களின் கைது மற்றும் விசாரணைகளில் இருந்து விலகி நின்றார். ஒருவேளை அவரும் இரகசியமாக அவர்களின் அந்த சீர்திருத்த நம்பிக்கைகளை பகிர்ந்திருக்கலாம் என கருதக்கூடும். இந்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியிருந்தால் அவரது உயிர் பறிபோயிருக்கும். மேலும் இந்த புதிய யோசனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட நற்கருணை ஆராதனையை அவர் எழுதியிருக்கலாம் என்றாலும் ஹென்றி உயிருடன் இருந்தவரை, இந்த லட்சியங்களை நிஜமாக்க முடியாத நிலையில் இருந்தார்.

பாரம்பரிய ரோம கத்தோலிக்கராக இருந்த ராஜா ஹென்றி, போப்பை நிராகரித்த போதிலும், உண்மையான பிரசன்னத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். லத்தீன் திருப்பலியில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். அவரும் அவரது பழமைவாத பேராயர்களும் (Bishops) தங்களின் மத கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொள்ளாதவர்களை கடுமையாக கையாண்டனர்.

சீர்திருத்தத்த சிந்தனை வளர்ப்பில் வளர்ந்த முதல் அரசரான எட்வர்ட் 1547ல் ஒன்பது வயதில் முடிசூட்டப்பட்டுபோதுதான், தனது சீர்திருத்த லட்சியங்களை நிஜமாக்க கிரான்மருக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஹென்றி மரித்ததும், அவர் பிடித்து வைத்திருந்த கத்தோலிக்கத்தின் எச்சங்களை கிரான்மர் கலைத்தார். கிரான்மர் அத்தனை காலமும் காத்திருந்த அந்த சீர்திருத்த புரட்சியை நிஜமாக்கும் தருணம் வந்தது, அவரது ஜெப புத்தகம் அதன் மையத்தில் இருந்தது.

ஆறு மாதங்களுக்குள் அனைத்து ரோமன் கத்தோலிக்க ஊர்வலங்களும் தடை செய்யப்பட்டன. இங்கிலாந்தின்

தெருக்களில் ஆராதனைகள் பரவலாக நடக்கவில்லை. 1548ல் கிரான்மர் தனது ஜெப புத்தகமானது ஆராதனை புத்தகமாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்று வாதாட தொடங்கினார். ஆனால் இது எளிதாக இல்லை.

திருச்சபை பிளவுபட்டிருந்தது - ஒரு பக்கம் பழமைவாதிகள், மறுபக்கம் சீர்திருத்தவாதிகள் (reformers). சர்ச்சைக்குரிய நற்கருணை பிரச்சனை லார்ட்ஸ் சபையில் ஐந்து நாட்கள் உணர்ச்சிகரமாக விவாதிக்கப்பட்டது. இந்த விவாதங்களின் போதுதான் கிரான்மர் முதன்முறையாக தான் இரகசியமாக வைத்திருந்த நம்பிக்கைகளான திருப்பலியில் உண்மையான பிரசன்னத்தை அவர் நம்பவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்தினார்.

பெரும் ஆதரவு இல்லாத போதிலும் கிரான்மர் தனது அதில் வெற்றியும் பெற்றார். ஜெப புத்தகத்தை (Book of Common Prayer) இங்கிலாந்தின் ஒவ்வொரு தேவாலயத்திலும் கட்டாயமாக்கும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

ஆனால் கிரான்மரின் மாபெரும் படைப்புக்கான முடிவு கொண்டாட்டம் அல்ல, வன்முறையான எதிர்ப்பு. 1549 ஆரம்ப கோடையில், டிண்டேலின் புதிய ஏற்பாடு எரிக்கப்பட்ட அதே இடத்தில் கிரான்மர் பேராயர் (Archbishop) தனது படைப்பை வெளியிட்டார். ஆலயங்களில் தேவ வார்த்தைகளை மக்கள் தங்கள் சொந்த மொழியில் கேட்க முடிந்தது மேலும் உணர்ந்து ஆராதனையில் பங்கு கொள்ளவும் முடிந்தது.

இதுவே கிரான்மருக்கு வெற்றியின் தருணமாக இருந்தது. பல ஆண்டுகள் திட்டமிடல், கடின உழைப்பு, மற்றும் ஜெப புத்தகத்தின் வார்த்தைகளில் உண்மையான இரட்சிப்பிற்கான பாதை உண்டென்ற முழுமையான நம்பிக்கை ஆகியவை கிராமர் பணி நிறைவின் உச்சக்கட்டம்.

ஜெப புத்தகம் இன்றும் உலகெங்கிலும் உள்ள இங்கிலாந்து திருச்சபை மரபை கொண்ட தேவாலயங்களில் வழிபாட்டின் அடிப்படையாக உள்ளது. அதன் வார்த்தைகள் பிறப்பு, திருமணம், மரணம் ஆகியவற்றை தேவபிரசன்னத்துடன், வேத தொனியோடு, நமது வாழ்வின் இரத்த ஓட்டத்தின் பகுதியாக நம் வாழ்க்கையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

தனியாக திறமையுடைய, ஆராதனை செய்யும் பாதிரியார்கள் கையில் இருந்த ஜெபம், சித்தாந்தங்கள், மற்றும் வேத கருத்துக்களை மக்கள் அனைவருக்கும் பரவலாக்கியது. ஜெபமும், ஆராதனையும் தனி ஒருவருக்கு அல்ல அது அனைவருக்கும் உரியது என்று அனைவரிடம் ஆராதனை பங்கெடுப்பை கொண்டு சென்றது.

ஜெப புத்தகத்தில் கிராமர் ஏற்படுத்திய புதிய நற்கருணை ஆராதனை முறைமை இருந்தது. இனி அது மாயாஜால அற்புதத்தின் தருணமாக அல்லாமல், நினைவுகூரும் ஆராதனையாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஜெப புத்தகம் ஒரு வேதாகம புரட்சியின் நடைமுறை அறிக்கையாக இருந்தது. ஒவ்வொரு தேவாலயத்திலும் வைக்கப்பட்டது.

ஆனால் கிரான்மரின் வாழ்க்கை வெற்றியை தொடர்ந்து, அதன்பின் உடனே வன்முறை கலகத்திற்கு நேரே திரும்பியது. 1549 ஆரம்ப காலத்தில், டெவன் மற்றும் கார்ன்வால் மாவட்டங்களில் பழைய லத்தீன் திருப்பலிக்கு பதிலாக கிரான்மரின் ஜெப புத்தகத்தை கட்டாயமாக அறிமுகப்படுத்தியது பாதிரியார்களின் மற்றும் பழமைவாதிகளின் கோபத்தை தூண்டியது. இங்கிலாந்தின் வழிபாட்டு முறைக்காக மக்கள் எழுந்து ரத்தம் சிந்தும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர்.

1553ல் சீர்திருத்த சிந்தை உடைய சிறுவன் மன்னன் எட்வர்ட் காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டார், சில மாதங்களில் மரணமடைந்தார். அவரது சுவ அடக்கத்திற்கு முந்தைய இரவு, அவரது உடல் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் ஆபிக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது. அவரைச் சுற்றி அவரது அரசவை சீர்திருத்தவாதிகள் கூடினர், புராட்டஸ்டன்ட் எதிர்காலத்திற்கான தங்கள் கனவுகள் இப்போது ஆபத்தில் இருப்பதை அறிந்தனர்.

அரியணை வாரிசு ஹென்றி மற்றும் அவரது முதல் மனைவி கேதரின் ஆஃப் அராகனின் மகளான மேரி. தீவிர ரோமன் கத்தோலிக்கராக, அவள் தன் சகோதரனையும் அவரது ஆலோசகர்களையும் வெறுக்க காரணம் அந்த ஒரு காரணம் போதுமானதாக இருந்தது. அந்த ஆகஸ்ட் இரவில் இளம் மன்னரின் உடலருகே நின்ற பேராயர், மன்னரின் உடலருகே நின்றபடி, தனது நேரம் முடிவடைந்து கொண்டிருப்பதை அறிந்தார்.

புதிய ராணியின் தாயாருக்கு விவாகரத்து அளித்து அவரை அவமானப்படுத்தியவர் பேராயர் கிரான்மர். அவள் நேசித்த மதத்தை அழித்தவர், மேரியை சட்டவிரோதமானவள் என அறிவித்தவர். கேதரின் ஆஃப் அராகனின் மகள் பயங்கரமாக பழிவாங்குவாள் என்பதும அவருக்குத் தெரியும்.

மேரியின் வருகையுடன் இங்கிலாந்து கடுமையான மாற்றத்திற்கு உள்ளானது. கிரான்மர் கலைக்கத் தொடங்கிய கத்தோலிக்க சடங்குகளை அவள் மீண்டும் கட்டாயமாக அறிமுகப்படுத்தத் தொடங்கினாள். அவளது முடிசூட்டு விழா முடிந்து ஒரு மாதத்திற்குள் லத்தீன் திருப்பலி மீண்டும் நாடு முழுவதும் உள்ள தேவாலயங்களில் கேட்கத் தொடங்கியது.

கிரான்மர் கோபமடைந்தார், இந்த நற்கருணைக்கான அவமதிப்பை கண்டித்து தனது ஆதரவாளர்களுக்கு தனியாக நிரும்பம் எழுதினார். ஆனால் அவரது கடிதம் கசிந்தது, அவர் தயாராக இருப்பதற்கு முன்பே லண்டன் முழுவதும் பிரதிகள் பரவின. பயங்கரமான சூழ்நிலையை தைரியமாக கையாளும் முயற்சியில், தான் எழுதியதை மறுக்காமல், மேலும் பிரதிகளை வெளியிட்டார். அதில் லத்தீன் திருப்பலியை 'சாத்தானின் கண்டுபிடிப்பு' என்று கண்டித்தார், மேலும் வேத ஆதாரத்தோடு இருந்த ஜெப புத்தகத்தை 'கடந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளில் இங்கிலாந்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட அனைத்தையும் விட தூய்மையானது, தேவனின் வார்த்தைக்கு துணையாக நிற்க கூடியது' என்று பாதுகாத்தார்.

மேரியின் அரசாங்கத்திற்கு கிரான்மரின் வார்த்தைகள்

தேவத்தூஷணமாக இருந்தன. எட்வர்டின் மரணத்திற்கு சில மாதங்களுக்குப் பின் அவர் லண்டன் கோட்டைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார். அதன்பின் அவர் இனி தான் சுதந்திர மனிதராக இருக்கப் போவதில்லை என்பதை உணர்ந்தார்.

ஆக்ஸ்போர்டில் கிரான்மர் தனது முடிவை எதிர்கொண்டார். தனது சிறை ஜன்னலிலிருந்து, திருப்பலியின் ஊர்வலத்தை பார்க்க நிர்பந்திக்கப்பட்டார். அவர் தடை செய்த சடங்குகளை மேரி மீண்டும் கொண்டு வந்திருந்தார். மார்சு மாதத்தின் மழை நாள் ஒன்றில் அவர் தனது இறுதி அறிக்கையை வழங்க பல்கலைக்கழக தேவாலயத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

கத்தோலிக்க வழிபாட்டின் ஒலியுடன் வழிநடத்தப்பட்ட கிரான்மர், பார்வையாளர்களுக்கு தோற்றுப்போன மனிதராக தோன்றினார். சீர்திருத்தத்தை முன்னின்று நடத்திய புரட்சியாளர், தனிமை, பெலவீனம், மற்றும் சோகத்தின் சுழலில் சிக்கியிருந்தார்.

இந்த பலவீனமான நிலையில், தான் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் சாதிக்க உழைத்த அனைத்தையும் மறுதலிக்கும் ஆறு மறுப்புகளில் வலுக்கடாயமாக கையெழுத்திட நிர்பந்திக்கப்பட்டார். கிரான்மர் பேசுவதற்கு முன், ராணி மேரியால் அனுப்பப்பட்ட ஈட்டனின் தலைவர் ஹென்றி கோல் ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். அதில் கிரான்மரின் மரணத்திற்கான காரணங்களை விளக்கினார். மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு கிரான்மர் கையெழுத்திட்ட அறிக்கையிலிருந்தே இந்த காரணங்களை படித்தார்.

மக்கள் நிறைந்த தேவாலயத்தின் முன், ஏன் அவர் உயிருடன் எரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கோல் விளக்கினார். கிராமர் ரோம சபைக்கு எதிராக செய்யப்பட்ட காரியங்கள் மக்கள் மத்தியில் படிக்கப்பட்டன.

கோல் அனைத்தையும் படித்து முடித்ததும், பேராயர் பேசத் தொடங்குவார் என காத்திருந்த கூட்டம் சற்று பதற்றத்துடன் இருந்தனர்.

கிரான்மர் கூடியிருந்த மக்களிடம் பேச ஆரம்பித்தார். அவரை வலுக்கடாயமாக மன்னிப்பு கூற சொன்னனர். ஆனால் 'எல்லாவற்றிலும் மேலாக ஒரு விஷயம் என் மனச்சாட்சியை

அதிகமாக வருத்துகிறது. இதைப் பற்றி பின்னர் பேச விரும்புகிறேன்' என்று மறைமுகமாக பேசினார். தொடர்ந்து அவர், 'என் இதயத்தில் உண்மைக்கு எதிரானதாக இருந்த, மரண பயத்தால் கையெழுத்திடப்பட்ட அனைத்து காகிதங்களும் தவறானவை. போப்பை நான் கிறிஸ்துவின் எதிரியாக, அந்திகிறிஸ்துவாக, அவரது அனைத்து போலி உபதேசங்களுடன் நிராகரிக்கிறேன். நற்கருணையைப் பொறுத்தவரை, ஜெப புத்தகத்தில் கற்பித்தபடியே நம்புகிறேன்' என்றார்.

இதனால் ஏற்பட்ட குழப்பத்தில் கிரான்மரை கீழே தள்ளி, மேடையிலிருந்து இழுத்துச் செல்லப்பட்டு, விறகு கட்டை நிறைத்து வைத்திருந்த இடத்திற்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டார். விறகுகள் தீ மூட்டப்பட்டபோது, பேராயர் ஒரு இறுதி எதிர்ப்பு சைகையில் தனது கையை நீட்டினார்.

தனது இறுதி மணிநேரங்கள் சீர்திருத்த சிந்தனைக்கான வெற்றி என்று அறிந்திருந்தாலும், அவருடன் அவரது இங்கிலாந்து சீர்திருத்த நம்பிக்கைகள் முடிவடையும் என்று அவர் பயந்திருக்கலாம். அவரது மரணம் ஒரு தொடக்கம் மட்டுமே என்பது அவருக்குத் தெரியாது. அவர் மரித்த லட்சியம் உயிர்பெற்று, ஒரு தசாப்தத்திற்குள் ஒவ்வொரு இங்கிலாந்து திருச்சபை மரபை கொண்ட தேவாலயமும் அவர் அவ்வளவு ஆழமாக நம்பிய வழிபாட்டு முறையின் வார்த்தைகளால் எதிரொலித்தது.

அவரது ஜெப புத்தகம் உயிர்வாழ்ந்து, 400 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக கிறித்தவ சீர்திருத்த சிந்தனைகளை விதைத்து வருகிறது.

கிரான்மரின் ஜெப புத்தகம் (Book of Common Prayer) இன்றும் திருநெல்வேலி (Tinnevely) திருமண்டலத்தின் (Diocese) ஆவிக்குரிய (Spiritual) வாழ்வின் மையமாக திகழ்கிறது. கத்தோலிக்க எதிர்ப்பின் மத்தியில் உருவான இந்த புத்தகம், இன்று உலகின் பல்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, குறிப்பாக தமிழில் திருநெல்வேலி கிராமங்களின் விசுவாசிகளின் (believers) தினசரி ஆராதனையின் அங்கமாக மாறியுள்ளது.

200 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, பாளையங்கோட்டை (Palamcottah) முதல் திருநெல்வேலியின் கிராமப்புற தேவாலயங்கள் வரை, குருவானவர்கள் (Pastors) முதல் விசுவாசிகள் (believers) வரை, நற்கருணை முதல் தீப்படுத்தல் (Confirmation) வரை, ஒவ்வொரு ஆவிக்குரிய (Spiritual) அனுபவமும் இந்த ஜெப புத்தகத்தின் வார்த்தைகளால் வழிநடத்தப்படுகிறது.

இவ்வாறு, மரணத்தின் மத்தியில் பிறந்த ஒரு புத்தகம், இன்று திருநெல்வேலி திருமண்டலத்தின் (Diocese) உயிர்மூச்சாக மாறியுள்ளது. டிண்டேல் மற்றும் கிரான்மர் தங்கள் உயிரை கொடுத்து பாதுகாத்த சத்தியங்கள், இன்று தமிழ் மண்ணில் புதிய வாழ்வு பெற்று, புதிய தலைமுறையினரின் விசுவாசத்தை (Faith) வளர்க்கின்றன. இது வெறும் வரலாற்று மாற்றம் அல்ல, தொடர்ந்து நடைபெறும் ஆவிக்குரிய (Spiritual) புதுப்பிப்பின் சாட்சி.

புத்தக வெளியீடு

தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த முதல் பாப்டிஸ்ட் மிஷனரி ஆல்பிரட் பூத்

ஆசிரியர் போதகர் டேவிட் தன்ராஜ்

புத்தகம் கிடைக்குமிடம்

பாப்திஸ்து பிரதரன் & நற்செய்தி சபைகளின் மாமன்றம்

101, அம்பாசாமி தெரு,

ஹாரிங்டன் சாலை,

சேத்துயாட்டு,

சென்னை 600031

Ph: 8807108697

தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த முதல் பாப்டிஸ்ட் மிஷனரி ஆல்பிரட் பூத் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு புத்தகத்தை போதகர் டேவிட் தன்ராஜ் அவர்கள் எழுதியிருந்தார்கள். பாப்திஸ்து பிரதரன் மற்றும் நற்செய்தி சபைகளின் மாமன்றம் நூலினை வெளியீட்டு இருந்தது.

கடந்த டிசம்பர் 4ம் தேதி புதன்கிழமை காலை சென்னை சேத்துப்பட்டில் உள்ள தமிழ் பாப்திஸ்து சபையில் வெளியிடப்பட்டது. இந்த வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நூலினை எழுத்தார் மற்றும் கம்யூனிட்டி பைபிள் ஸ்டடி இன்டர்நேஷனல் தெற்காசிய மண்டல தலைவர் Rev Dr J. N. மனோகரன் அதை ஜெபித்து வெளியிட, கீழ்பாக்கம் தமிழ் பாப்திஸ்து திருச்சபை மூத்த விசுவாசி திருமதி. மேரி வில்லியம்ஸ் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார்கள். SBBEC யின் பொதுச்செயலாளர் Dr. ஜோஷ்வா ஜெயசீலன் அவர்கள் தலைமை வகித்தார், சகோதரர் ஐக்கிய சபை ஊழியர் பொன்கலைதாசன், மற்றும் மதுரையை சார்ந்த பதிப்பாளர் சிறிதரன் கலிஸ்டஸ் (கிருபை பதிப்பகம்) ஆகியோர் சிறப்புரையாற்றினார்கள். இந்நிகழ்ச்சியில் சிறப்பு அழைப்பாளராக கலந்து கொண்ட பாடகர் திரு. வியாசர் லாரன்ஸ் அவர்கள் ஒரு சிறப்பு பாடல் பாடினார்.

இந்த புத்தகத்தின் ஆசிரியர் போதகர் டேவிட் தன்ராஜ் சென்னை, சூளை, தூய அந்திரேயா தென்னிந்திய திருச்சபையின் கிறிஸ்தவ பாரம்பரிய குடும்பத்தை சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், பாப்திஸ்து சிறுவர் இல்லத்தில் படித்து, சென்னை கீழ்ப்பாக்கம் தமிழ் பாப்திஸ்து சபையில் வளர்ந்தவர். இதே சபையில் வாலிபர் ஐக்கியம், கிராம ஊழியம், சபை நாட்டும் பணியில் ஈடுபட்டு வந்தார். சென்னை இறையியல் கல்லூரியில் இளங்கலைப் பட்டமும் (B.Th), அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் முதுகலை பட்டமும் (M.A. Sociology), Day Spring பல்கலைக் கழகத்தில் இறையியல் முதுகலைப் பட்டமும் (M.Th.) பெற்றவர். 1991 முதல் 1995 வரை பாப்திஸ்து சபையில் சபை நாட்டும் பணியிலும், 1995 முதல் 2006 வரை பாப்திஸ்து சபைகளில் போதகராகவும் பணிசெய்தார். 2007 முதல் இலங்கை மன்னார் கிருபை சவிசேஷ சபையுடன் இணைந்து சபை நாட்டும் பணியில் ஈடுபட்டு வருகிறார். தற்போது பள்ளிக்கரணை கிருபை சவிசேஷ சபை போதகராகவும், காஞ்சிபுரத்தில் சமூக பணியையும் செய்து வருகிறார்.

போதகர் டேவிட் தன்ராஜ் அவர்கள் 15 வருடங்கள் அடிச்சுவடுகள் என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும், 'வரதட்சணை', 'எந்த வேலைச் செய்யலாம்' ஆகிய புத்தகங்களை எழுதி இருக்கிறார், 21

-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு யாக்கோபு நிருபம், கிறிஸ்தவர்கள் ஒழிக்க வேண்டிய மூடபழக்கங்கள், கிறிஸ்தவ பார்வையில் சமூகம் (கவிதைகள் தொகுப்பு) ஆகிய புத்தகங்கள் அச்சிடக் காத்திருக்கின்றன. சமூக வலைதளங்களில் கிறிஸ்தவ விழிப்புணர்வுக் கட்டுரைகளை எழுதிவருகிறார்.

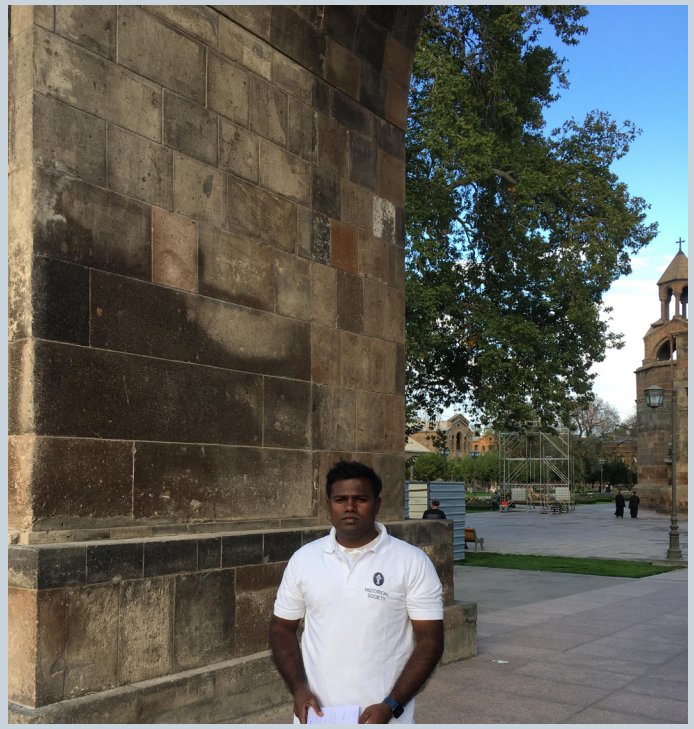
உலகின் முதல் கிறிஸ்தவ நாடு

கி. பி 301 இல் கிறிஸ்தவத்தை ஒரு அரசு மதமாக ஏற்றுக்கொண்ட உலகின் முதல் நாடு ஆர்மீனியா ஆகும். நான் ஒரு முறை வரலாற்று சுற்றி பயணமாக ஆர்மீனியாவுக்கு சென்று இருந்தேன். இந்த சுற்று பயணம் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் மூலமாகவும் ஆலோசனை கொடுத்த எழுத்தாளர் நிவேதிதா லூயிஸ் மற்றும் அவர்கள் நண்பர் எழுத்தாளர் ஆர்மீனியாவை சார்ந்த அஷ்கென் அவர்களின் உதவியினாலும் அங்கு சென்று வர வாய்ப்பு கிடைத்தது. கர்த்தருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.

ஆர்மீனியா மக்கள் மிகவும் அமைதி விரும்பும் தன்மை கொண்டவர்கள். ஆர்மேனியா அராரத் மலைகளைச் சுற்றியுள்ள உயரமான பகுதிகளில் உள்ளது. ஆர்மீனியாவில் வெண்கல யுகத்தில் மற்றும் அதற்கு முந்தைய, கிமு 4000 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பகால நாகரிகத்தின் சான்றுகள் உள்ளன. 2010 மற்றும் 2011 ஆம் ஆண்டுகளில் ஆரேனி -1 குகை வளாகத்தில் தொல்பொருள் ஆய்வுகள் உலகின் ஆரம்பகால தோல் காலணி, பாவாடை மற்றும் ஓயின் தயாரிக்கும் வசதியைக் கண்டுபிடித்தன.

ஆர்மீனியாவில் இங்கு முதல் பயணமாக நான் எட்ச்மியாட்ஜின் கதீட்ரல் பேராலயத்துக்கு சென்றேன். அதன் நுழைவாயில் கட்டிடக்கலை மிகவும் அருமையாக இருந்தது. நுழைவாயில் நான் கண்ட சித்திரமானது ஒரு பக்கம் மன்னரும் இன்னொரு பக்கம் துறவியும் சிலுவையை தாங்கிக் கொண்டது போன்று இருக்கும் அதை நான் பார்க்கும் பொழுது பவுல் கலாத்தியருக்கு எழுதின கடிதத்தில் 6 : 2 ஒருவர் பாரத்தை ஒருவர் சுமந்து அப்படியே கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்தை நிறைவேற்றாங்கள் என்பதுதான். இந்த நுழைவாயிலுக்கு

அருகில் ஒரு மூதாட்டி இயேசு கிறிஸ்துவை புகழ்ந்து அர்மினிய மொழியில் பாடி கொண்டிருந்தார். அந்த காட்சியை நான் கண்டபோது என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. அந்த மூதாட்டிக்கு கிறிஸ்துவின் மீது எவ்வளவு பக்தி இருக்கு என்பதை நான் புரிந்து கொண்டேன். இங்கு பெரும்பாலும் ஆங்கிலம் பேசுவதை யாரும் விரும்பவில்லை அவர்கள் சொந்த மொழியிலேயே எல்லா அலுவலக வேலையும் நடைபெறுகிறது.

நான் நுழைவாயிலை தாண்டி சென்றேன். அங்கே 1200 to 1600 உள்ள சிலுவை அடையாளங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுகள் இருந்தன. அதை அருமையாக வடிவமைத்துள்ளனர். அதை புகைப்படங்கள் எடுத்துக் கொண்டேன் மீண்டும் தொடர்ந்து நடந்தேன். அங்கு உள்ள கட்டிடங்கள் முழுவதும் பழமையாக இருந்தது. அங்குள்ள பாதிரியார் அவர்களிடம் எட்ச்மியாட்ஜின் பேராலயம் பற்றி விசாரித்தேன். அங்கு ஆலய பராமரிப்பு பணிகள் நடந்து கொண்டிருந்தது. இந்த தேவாலயம் நான்காம் நூற்றாண்டை கொண்ட தேவாலயம் என்று கேட்ட கேள்விப்பட்டேன் அது பெரிய ஆச்சரியத்தில் என்னை ஆழ்த்தியது.

இந்த எட்ச்மியாட்ஜின் பேராலயமானது ஆர்மீனியாவில் வகர்ஷுபட் என்ற மாகாணத்தில் உள்ளது. இந்த தேவாலயமானது மன்னர் மூன்றாம் டிரிடேட்ஸ் ஆட்சியில் கிபி 301 இருக்கும் 303 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் கட்டப்பட்டது. புனித கிரிகோரி தி இல்லுமினேட்டர் என்கின்ற துறவி மூலமாக மன்னர் மூன்றாம் டிரிடேட்ஸ் கிறிஸ்துவின் அன்பை ஏற்றுக்கொண்டார். இதன் விளைவாக இங்கிருந்த பாகாலின் கோவிலை இடித்து விட்டு அதன் மேல் இயேசு கிறிஸ்துவின் தேவ ஆலயத்தை நிறுவினார். இதற்கு பெயர் தூய எட்ச்மியாட்ஜின் பேராலயம் என்று இன்றளவும் அழைக்கப்படுகிறது.

எட்ச்மியாட்ஜின் என்பதற்கு ஒரே பேரான கடவுளின் வம்சாவளிகள் அல்லது ஒரே பேரானவரின் வம்சாவளிகள் என்பதன் பொருள்.

மன்னர் மூன்றாம் டிரிடேட்ஸ் அவர் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு கிறிஸ்தவத்தை அரசு மதமாக பிரகடனப்படுத்தினார். இதனால் ஆர்மீனியாவானது முதல் கிறிஸ்தவ நாடாக உருவெடுத்தது.

பின்பு பாரசிகர் படையெடுப்பினால் எட்ச்மியாட்ஜின் தாக்கப்பட்டு சேதமாக்கப்பட்டது. இதன் பின்பு வாகன் மாமிகோனியனால் என்பவரால் கிபி 483 விருந்து கிபி 484 வரை மீண்டும் மறுசீரமைக்கப்பட்டது. இதன் பின் ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் பாதிக்கு மேல் எட்ச்மியாட்ஜின் ஆனது கத்தோலிக்கர்களின் இடமாக மாறியது. மற்றும் ஆர்மீனியர்களின் தலைமை திருச்சபையாகவும் இருந்து வருகிறது.

சோவியத் காலத்தில் நலிவுட்டிருந்த எட்ச்மியாட்ஜின் பேராலயமானது ஆர்மீனியர்களின் சுதந்திரத்திற்கு பின்பு மீண்டும் எழுச்சியுற்று இப்பொழுது உலக ஆன்மீக கிறிஸ்தவ பிரதான தலமாகவும், அரசியல் மற்றும் கலாச்சார ரீதியாகவும் முக்கியம் வாய்ந்த இடமாகவும் உள்ளது.

இரண்டாயிரமாவது ஆண்டில் உலக யுனிகோவால் உலக பாரம்பரிய சுற்றுலா தலமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வாய்ப்பினை நல்கிய கர்த்தருக்கும் கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்கம் மற்றும் ஆர்மீனியா நாட்டைச் சார்ந்த அஷ்கென் சகோதரிக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாத ஆய்வீதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்முகை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்முகை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்முகை

வங்கி விபரம்

Name: **CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**

A/c Number : **1748 020000 5614**

Bank name : **Federal Bank**

IFSC code: **FDRL0001748**

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

மாத ஆய்வீதழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்முகை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(**CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

யங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

ஜெபம்

பேரவை

வெட்டி

4

முனைவர் ஜான்சி பால்ராஜ்
நாவலாசிரியர், திருநெல்வேலி

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள் மாத இதழில் இரண்டு ஆண்டுகளாக எழுத புகழ்பெற்ற ஏம் கார்மைக்கேல் நாவலை எழுதிய நாவலாசிரியர் முனைவர் த ஜான்சி பால்ராஜ் அவர்கள் எழுதும் புதிய தொடர்....

சுந்தரை மிஷனரி சுவாட்சிடம் கொண்டுபோய் அறிமுகம் செய்தனர் அவரது சீடர்கள். அவனைக் கண்டதும் சுவாடஸ் அன்போடு அவனது கையைப் பற்றினார். ஜெர்மானியரான அவரைப் பார்த்ததும் பரவசத்தால் முகம் மலர்ந்து நின்றான் சுந்தர். எப்படியும் எழுபது வயது இருக்கலாம் சுவாடஸ் ஐயருக்கு. உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை உறைந்த பனிபோல் இருந்த அவரது தோற்றத்தில் சுறுசுறுப்பும் மலர்ச்சியும் ததும்பி புன்னகைத்தது. அவரது உதடுகள் மட்டும் மாதுளை முத்துகளாய் சிவந்திருந்தன. கண்கள் சிறிய அழகிய நீல முத்துக்கள் போல் தெரிய. . . அவரது தூய மனம் அதில் மிதந்து கொண்டிருந்தது.

அங்கிருந்த அனைவரது நடை, உடை, பாவனைகள் அனைத்தும் அவனை வெகுவாய் கவர்ந்தது. தான் மட்டும் அதில் வேறுபட்டிருந்ததாய் அவனுக்குள் சிறு எண்ணம் துளிர்க்க. சுவாடஸ் அவனது தயக்கத்தை உணர்ந்தவராக அவனண்டையில் நெருங்கி அனைத்துக் கொண்டு தலையில் முத்தமிட்டார். அவன் அந்த அன்பில் உருகி செய்வதறியாது நின்றிருந்தான்.

அதிக பருமனோ ஒடிசலோயின்றி நடுத்தர உடல்வாகும், கருப்போ வெள்ளையோ என்றிராமல் இரண்டிற்கும் பொதுவான நிறத்தில் மிக நேர்த்தியான தோற்றப் பொலிவில், அரும்பும் மீசையில். . . வாலிபத்தின் முதல்படியில் நின்றுகொண்டிருந்தான் சுந்தர். மொத்தத்தில் பந்தயத்திற்கு ஆயத்தமாகக் கொண்டிருக்கும் இளங்குதிரைக் குட்டியைப் போல் காட்சியளித்தான். அவனது

அழகிய அந்த முகவெட்டில் முதிர்ச்சியும், தீர்க்கமான பார்வையும் குடிக்கொண்டிருந்தது. எல்லோரது பார்வையும் அவன் மீதே பதிந்திருந்தது. அவனது பேச்சில் தஞ்சையின் வட்டாரவழக்குகள் குறைந்திருந்தது.

'நீ தின்னவேலி ஜில்லாவை சார்ந்தவன் என்று உனது பேச்சுவழக்கு எனக்குத் தெரிவிக்கிறது சுந்தர். நான் அங்கு கர்த்தருடைய பணிக்காக இரண்டுமுறை சென்றிருக்கிறேன். அங்குள்ள மக்களோடு பழகியிருக்கிறேன். மிகவும் அன்பானவர்கள்.' என்றார்.

அவன் சட்டென நிமிர்ந்து சுவாட்சின் கண்களை ஏறிட்டுப் பார்த்தான் அதில் ஒருவித அமைதியும் சாந்தமும் நிறைந்திருந்தது. . . ! அவன் அதைக் குறித்து எதுவும் பேசாமல் திருநெல்வேலி என்றதும் அதிர்ச்சி கலந்த மகிழ்ச்சியோடு லேசாக தலையசைத்தான். 'சரி, அதெல்லாம் இருக்கட்டும். . . உன்னை முன் குறித்து வைத்த எம் பெருமான் இயேசு தான் உன்னை இங்கு அழைத்து வந்திருக்கிறார். அதிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்' என்றார் சுவாடஸ்.

சுந்தர் மீண்டும் நெகிழ்ந்துருகி அழைத்து வந்தவர்களைப் புன்முறுவல் பூக்கப் பார்த்தான். அதற்குள் ஒரு உதவியாளர் நீளமான பாய்களைக் கொண்டுவந்து அந்த அறை முழுவதும் விரித்தார். அனைவரையும் அமரும்படி கையமர்த்தி தானும் அதில் அமர்ந்து கொண்டார் சுவாட்சன்.

சுந்தர் அவருக்கு மிக அருகில் அமர்ந்திருந்தான்.

அவனை அழைத்து வந்த நான்கு பேரில் ஒருவர் பெயர் பிரகாசம். அவன் சுந்தரை முதலில் சந்தித்தது முதல் நடந்தவற்றை ஒன்று விடாமல் விவரித்தான். சுவாட்சு பெருமிதம் பொங்க 'இயேசுவைப் பற்றி மேலும் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறாயா?' என்றார் .

அவன் 'ஆமாம்' என்றான் உறுதியாக .

'அது சரி. . . உன்னை இந்த அளவு இயேசுவோடு இழுத்துக் கொண்டது எது? இந்த அண்ணாமார்சுகள் பாடிய பாடல்களா? அல்லது அவர்கள் வாசித்த வேத வசனங்களா? இல்லை வேறு ஏதும் காரணமா?' என்றார். அவன் அதற்கு எந்த பதிலும் கூறாமல் தலை கவிழ்ந்து எதையோ சிந்திப்பது புரிந்தது. பிறகு 'அது . . . இயேசு தெய்வத்தின் அன்பு தான்' என்றான்.

'அப்படியா அவருடைய அன்பு உனக்கு எப்படி விளங்கியது?' என்றார் வியப்பு மேலிட. அவன் நிதானமாக சுற்றிலும் தன் பார்வையைச் செலுத்தி எதையோ தேடினான். சுவர் ஓரமாக எழுதப் பயன்படுத்தும் ஓரடி உயர பலகையும் அதன் மீது எழுதுகோலும், சில பனையோலை துண்டுகளும் இருந்தன. அதையே அவனது கண்கள் கவனித்ததை சுவாட்சு கவனித்தார்.

அவர் அதை எடுத்து வரும்படி கையசைக்க. . . ஒருவன் அதைப் பலகையோடு கொண்டு வந்து அவர் அருகில் வைத்தான். அவன் அதை மிக ஆவலாக பார்த்தபடியே எழுதுகோலை கையில் பிடித்து அந்த பனையோலையில் 'தாய் மறந்தாலும் நான் உன்னை மறப்பதில்லை' என்று எழுதி காட்டினான்.

'உனக்கு மிக அழகாக தமிழ் எழுதத் தெரிகிறதே. . .' என்று பாராட்டியபடி அதை உரக்க படித்தார்.

'நாங்கள் போன வாரம் முழுவதும் இந்த வசனத்தைக் கொண்டுதான் பிரசங்கம் செய்தோம். நம் கர்த்தருடைய அந்த வசனத்தால் தொடபட்டு தான் இயேசுவை காண விரும்பி எங்களிடம் கேட்டான்' என்றான் யாக்கோபு என்ற பெயருடைய மற்றொருவன். 'ஆம் அன்பிற்காக ஏங்கும் இந்த மகனை இயேசு தனது பூரண அன்பினால் தொடரு அணைத்திருக்கிறார்; இன்னும் நீ அவரின் அன்பின் பூரணப்படுவாய்' என்றார்.

'ஐயா, அவன் நம்முடனே இருந்து ஊழியம் செய்யவும் விரும்புகிறான்' என்றான் பிரகாசம்.

'அப்படியா சுந்தர்?. நீ எங்களோடு இணைந்து கர்த்தருடைய பணிகளை செய்ய விரும்புகிறாயா?' என்றார் அவனது தோளில் கை வைத்தபடி. 'ஆம்' என்று வேகமாக தலையசைத்தான் சுந்தர்.

'சரி அதற்கு முன்பு நீ இயேசுவைப் பற்றி இன்னும் முழுவதுமாக அறிய வேண்டியுள்ளது. நீ நன்றாக எழுதி, வாசிப்பது மிகப்பெரிய கிருபை. நீ முதலில் வேதாகமத்தை வாசித்து தெளிவடைந்த பின்னர் இதில் உள்ளவை அனைத்தும் உனக்கு பிடித்திருந்தால் எங்களோடு இணைந்து பணி செய்வதைப் பற்றி யோசிப்போம். அதற்கு முன்பு நீ உன்னை பற்றியும் உன் குடும்பத்தை பற்றியும் எங்களிடம் சொல்' என்றார்.

'எனக்கு நீங்க சொன்னபடி திருநெல்வேலி ஜில்லா தான். சாத்தான்குளம் பக்கத்தில் இருக்கிற காலாங்குடி என்ற ஊரில் பிறந்தேன். நான் சின்ன பிள்ளையா இருந்தப்பவே என் தாயும் தகப்பனும் செத்துப் போனதால் என் தாய்மாமன் வீட்டில் தான் நானும் என் தமக்கையும் வளர்ந்தோம். விஜயராமபுரம் தான் நான் வளர்ந்த அந்த ஊர். அதுவும் காலாங்குடிக்கு பக்கத்து ஊர்தான். எனக்கு அப்போதிருந்தே மூலிகை மருத்துவம், ஜோசியம் கணிப்பது, கவியெழுதுவது என்று கொள்ளை நாட்டம். ஆனால் குடும்ப சூழல் அப்படி இல்லை. மாடு மேய்க்கவும் வுட்டில் உள்ள எனது மாமனின் குழந்தைகளை வளர்க்கவும் வேண்டியதாயிற்று. என்றாலும் என் மனசு அதில் ஒப்புக்கல்ல. என் கூட்டாளிகளோடு சேர்ந்து வெளியே போய் என் ஆசைகள் நெறவேத்த துடிச்சேன். அதனால் அத்தையின் வெறுப்பிற்கு ஆளானேன்.

ஒரு தடவை மூனு நாளா மூலிகைச் செடிகளைத் தேடி ரொம்ப தூரத்தில இருந்த ஒரு மலங்காட்டுப்பகுதிக்கு என் கூட்டாளிகளோடு போய்ட்டேன். நாலாவது நாளா வீட்டுக்கு வந்த எனக்கு பெருத்த வரவேற்பு காத்திருந்துச்சு. . . . ! நான் வீட்டுக்குள்ள நொழைஞ்சப்ப. . . தொடலில்ல கிடந்த என் மாமனின் கொழந்தை முழிச்சி அழுதுகிட்டு இருந்துச்சு. . . அதை மோர் கிடைஞ்சுகிட்டு இருந்தாவ. அழுத புள்ளைய தூக்கத்துக்கு நான் தொடலை பாத்து ஓடினேன். அதை என்னைத் தேடித்தேடி அலுத்திருந்ததால் என்னைப் பாத்ததும் கையிலிருந்த மோர் கடையும் கம்பு மத்தை வைத்து என்னை அடித்து பலவாறு ஏசினாள். அப்போது என்னுடன் வந்த என் சேக்காளிகளும் இதை வேடிக்கைப் பாத்து ஏளனமாக சிரித்து விட்டனர். என்னால் அந்த ஐமானத்தை தாங்கவே முடியல. அத்தோடு அந்த குடும்ப சூழலில் இனி என்னால் வாழவும் முடியாதுன்னு வெறுத்து. . . . வுட்டைவிட்டு வெளியேறி எங்காவது போயிறனுமுன்னு முடிவெடுத்து அன்னைக்கே அங்கிருந்து கிளம்பிட்டேன். . . .

தொடரும். . .

மாத ஆய்விற்பு சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிறிர்	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

+91 90420 15221- G.PAY

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு

பகுதி 4

ரெமினா சஜித்

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு - பகுதி 4

கடந்த பதிவுகளில் நாம் திருநெல்வேலியின் டச்சு கிறிஸ்தவம் மற்றும் ரோம கிறிஸ்தவத்தின் போதனைகளையும் மக்கள் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதை விளக்கமாக பார்த்தோம். இந்த மாத பதிப்பில், அந்த வரலாற்று தொடரின் அடுத்த அத்தியாயமான திருநெல்வேலி (Tinnevely) பகுதிகளில் சீர்திருத்த திருச்சபையினரின் (Protestants) தொடக்கத்தை (1730 முதல் 1790 வரை) தொடர்ந்து காண்போம்.

தூத்துக்குடி (Tuticorin) அல்லது மீனவர் கரையோரத்தில் உள்ள வேறு ஏதேனும் வர்த்தக நிலையங்களில் டச்சு குருவானவர்களால் (Dutch chaplains) போதிக்கப்பட்டு ஞானஸ்நானம் பெற்ற சில தனிநபர்களைத் தவிர, 1770 வரை திருநெல்வேலியில் ரோமன் கத்தோலிக்கர் அல்லாத கிறிஸ்தவர்கள் காணப்படவில்லை. முதல் சபை 1780-ல் உருவானது. இதற்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு சீர்திருத்த திருச்சபை சபைகள் (Protestant) இருந்ததாக குறிப்பிடப்படுகிறது. இவைதான் தற்போதைய திருநெல்வேலி மற்றும் மதுரை-இராமநாதபுரம் திருமண்டலங்களின் (dioceses) முதல் திருச்சபைகள் ஆகும்.

1706-ல், இந்தியாவின் முதல் சீர்திருத்த திருச்சபை மிஷனரிகளான சீகன்பால்க் மற்றும் ப்ளூடஸ்கோ (Ziegenbalg and Plutsch) தரங்கம்பாடியில் (Tranquebar) கால் பதித்தனர். டென்மார்க் மன்னர் பிரெடரிக் IV ஆல் நிறுவப்பட்ட மிஷனரின் முதல் உறுப்பினர்களாக அவர்கள் இருந்தனர். அப்போது தரங்கம்பாடி டேனிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது.

இருபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அவர்கள்

தரங்கம்பாடியிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் மட்டுமே பணியாற்றினர். ஆனால் 1727-ல் தஞ்சாவூர் இராச்சியத்திற்குள் தங்கள் பணியை விரிவுபடுத்த முடிந்தது. தஞ்சாவூரிலும், தரங்கம்பாடியிலிருந்து நாற்பது மைல்கள்

தொலைவில் உள்ள மகாதேவப்பட்டினத்திலும் (Mahadevapatnam) சபைகள் உருவாகத் தொடங்கின.

1729-ல் மறவர் நாட்டிலிருந்து (அப்போது அவ்வாறுதான் அழைக்கப்பட்டது) இராமநாதபுரம் அருகிலிருந்து சில குடும்பங்கள் மகாதேவப்பட்டினத்திற்கு வந்தனர். அவர்கள் ஏற்கனவே அங்கிருந்த உபதேசியார் சத்தியநாதனை (Sattiyandan) அறிந்திருந்தனர். அவர் மூலமாக மனம் மாறி தரங்கம்பாடியில் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். அவர்கள் தங்கள் சொந்த ஊருக்குத் திரும்பினர், அதன் பிறகு இராமநாதபுரத்திலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் சில சிறிய கிறிஸ்தவக் குழுக்கள் இருந்தன. இவர்கள் தரங்கம்பாடி மிஷனரின் தொலைதூர கிளையாக விளங்கினர்.

[சொந்த ஊருக்குத் திரும்பிய பின் அவர்கள் தங்கள் நம்பிக்கையை பகிர்ந்து கொண்டதால், 1730-ல் இந்த விசுவாசிகளில் ஒருவர் மூலம் இராமநாதபுரம் மன்னரும் அவரது

அரசவையினரும் தரங்கம்பாடி மிஷனைப் பற்றி அறிந்தனர். இது எதற்கும் வழிவகுக்கவில்லை என்றாலும், இந்த சம்பவம் குறிப்பிடத்தக்கது. . .]

இராமநாதபுரம் படையில் வீரராக இருந்த சவரிமுத்து (Savarimuttu) என்ற விசுவாசி, தரங்கம்பாடி மிஷனிகளின் பணிகளை பற்றி தனது நண்பர்களிடம் கூறினார். மிஷனிகள் அவருக்கு வழங்கிய புதிய ஏற்பாட்டை (New Testament) அரசவை ஊழியர் ஒருவரிடம் காண்பித்தார். இந்த செய்தியும், புதிய ஏற்பாடும் மன்னரை சென்றடைந்தது. மன்னர் சவரிமுத்து மூலமாக மிஷனிகளுக்கு ஒரு கடிதத்தை அனுப்பினார்.

அதன் உள்ளடக்கம் பின்வருமாறு:

'என். என். , இரகுநாத தேவரின் (மன்னரின் முழுப்பெயர் முத்து விஜய இரகுநாத சேதுபதி கோட்டை தேவர்) பணியாளர், வணக்கம் தெரிவிக்கிறார். தரங்கம்பாடியில் நீங்கள் பல தர்ம காரியங்களை நிறுவிடும்படியாக மிதியப்புலி (சவரிமுத்துவின் முந்தைய பெயர்) மூலம் அறிந்தோம். எங்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட புத்தகத்தைப் படித்தோம். அதுமேன்மையான போதனைகளையும் பல நல்ல விஷயங்களையும் கொண்டுள்ளது. குருவானவர்கள் சர்வ வல்லமையுள்ள ஏக தேவனின் போதகர்கள் என்றும், எல்லா மக்களும் தங்களைப் போல மெய்யான தெய்வ பக்தியை அடைய முயற்சியோடு உழைக்கிறார்கள் என்றும் கண்டோம். நீங்களும் உங்கள் மக்களும் இங்கு வந்தால் நன்கு வரவேற்கப்படுவீர்கள். நல்ல தொண்டுகளை இங்கு துவங்க விரும்பினால், இராஜா ஒரு கிராமத்தையும் அதற்குரிய நிலத்தையும் வழங்க முன்வருகிறார். உங்களிடம் ஏதேனும் வெளிநாட்டு அபூர்வ பொருட்கள் இருந்தால், இக்கடிதம் கொண்டு வந்தவர் மூலம் அனுப்பலாம். உங்களுடனான எங்கள் நட்பு சூரியனும் சந்திரனும் உள்ளவரை நீடிக்கும்.'

மிஷனிகள் இந்த மரியாதைக்குரிய சொற்களில் பெரிய நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. ஆயினும் இந்த வாய்ப்பை தவற விடக்கூடாது என உணர்ந்து, டியாகோ (Diogo) என்ற உபதேசியாரை (catechist) சவரிமுத்துவுடன் அனுப்பினார்கள். அவர்களின் பதில் கடிதத்தில்:

அவர்களுக்கு அனுப்பிய கடிதத்திற்கும் கருணையான முன்மொழிவுகளுக்கும் நன்றி தெரிவித்தார்கள். மேலும் 'ஒரே தேவனும், ஒரே மத்தியஸ்தரும் உண்டு' என்ற வேத வசனத்தை சேர்த்து, உலக மீட்பராகிய இயேசுவின் நாமமும், உலகத்தின் ஆண்டவராகிய அவரின் இரட்சிப்பும், அவரால் கிட்டிய மீட்பும் அந்நாட்டின் அனைத்து மக்களுக்கும், உயர்ந்தவர் முதல் தாழ்ந்தவர் வரை தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை தெரிவித்தார்கள்.

டியாகோவும் சவரிமுத்துவும் விரைவான பயணம் மேற்கொண்டனர். சுமார் நூற்று நாற்பது மைல் தூரத்தை ஒன்பது நாட்களில் கடந்தனர். அவர்கள் சென்ற பாதை பெரும்பாலும் காடுகள் வழியாகவும், கடற்கரையோரமாகவும் சென்றது. அலைகளின் ஏற்ற இறக்கத்தால் ஆழமும் அகலமும் மாறிக்கொண்டிருந்த பல நீர்நிலைகளைக் கடக்க

வேண்டியிருந்தது.

சவரிமுத்து மூலமாக, டியாகோ இராமநாதபுரம் (Ramnad) வந்தடைந்த அன்று மாலையே மன்னரை சந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். மிஷனிகளின் கடிதத்தை மன்னரிடம் சமர்ப்பித்தார். கடிதத்தை வாசித்த மன்னர், 'மத்தியஸ்தர்' என்றால் என்ன என்று கேட்டார். உபதேசியார் (catechist) அதற்கான உரிய விளக்கமளித்து, தரங்கம்பாடியில் அச்சிடப்பட்ட 'இரட்சிப்பின் திட்டம்' என்ற சிறு புத்தகத்தை மன்னரிடம் வழங்கினார். மேலும் சில உரையாடல்கள் நடைபெற்றன. மிஷனிகள் தங்களுக்கான வீட்டையும், அவர்கள் விரும்பும் நிறுவனங்களையும் கட்டிக்கொள்ள ஒரு கிராமம் தருவதாக மன்னர் மீண்டும் உறுதியளித்தார்.

தங்கியிருந்த இடத்தில், டியாகோ மன்னரின் குடை பிடிப்பவரை சந்தித்தார். அவர் கூறியதாவது: மன்னர் சிலர் கூறுவது போல ரோமன் கத்தோலிக்கராக ஞானஸ்நானம் (Baptism) பெறவில்லை, ஆனால் கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றி சிறிது கேள்விப்பட்டிருந்தார்.

எனினும், அவர் பலதார மணத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். தனது மனைவியரைக் கவனித்துக் கொள்ள பதினைந்து திருநங்கைகளை வைத்திருந்தார். இந்த திருநங்கைகள் அரசவையில் பெரும் செல்வாக்கு பெற்றிருந்தனர். சிறிது காலத்திற்கு முன், ஒரு ரோமன் மிஷனரி இராமநாதபுரம் வந்திருந்தார். மன்னர் அவருக்கு மஞ்சள் நிற கௌரவ ஆடையும், குடியிருப்பதற்கு சுருகணி (Sarugani) என்ற கிராமத்தையும் வழங்கினார். மற்றொரு ரோமன் மிஷனரி, ராஜசிங்கமங்கலம் (Rajasingamangalam) அருகே ஒரு கிராமத்தில் தேவாலயம் கட்ட அனுமதி பெற்றிருந்தார்.

ஒரு வார காலத்திற்குப் பிறகு, மன்னரின் பல அமைச்சர்களைச் சந்தித்த டியாகோ திரும்பிச் செல்ல அனுமதி பெற்றார். டச்சுக் குடியேற்றமான கீழக்கரை (Kilakarni) சென்று பார்வையிட்ட பின், இராமநாதபுரத்திலிருந்து பதினொரு மைல் வடமேற்கில் உள்ள வலசை (Valasai) சென்றார். அங்கு பெரும்பாலான விசுவாசிகள் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களுக்காக ஞாயிறு ஆராதனைகளை நடத்தினார். அவர்கள் 'தங்கள் அறிவிலும், கிறிஸ்துவை அறிக்கையிடுவதிலும் பலவீனமாக இருந்தனர் என்பதை அவர்களுடைய பேச்சினாலும் வாழ்க்கையினாலும்' கண்டுகொண்டார். ஆனால் கற்றுக்கொள்ள ஆர்வமாக இருந்தனர். அவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் இருபது அல்லது இருபத்தைந்து பேர் இருந்திருக்கலாம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

அடுத்த ஆறு ஆண்டுகளில் இராமநாதபுரம் விசுவாசிகளை உபதேசியார்கள் இருமுறை மட்டுமே சந்தித்தனர். 1736-ல் மிஷனிகள் தங்களை கவனிக்காததால் விசுவாசிகள் மனம் தளர்ந்திருப்பதாக இரண்டாவது முறையாக வந்த உபதேசியார்கள் தெரிவித்தனர். பரிசுத்த நற்கருணையில் (Holy Communion) பங்கேற்க வேண்டும் என்ற தீவிர ஆர்வத்தால், அவர்கள் ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையில்

சேர முடிவெடுக்கும் நிலையில் இருந்தனர். எனினும், அடுத்த ஆண்டில் உள்ளூர் குருவானவர் வருவார் என்ற வாக்குறுதியின் பேரில் காத்திருக்க தயாராக இருந்தனர்.

இந்த வாக்குறுதிப்படி, 1737 மே மாதத்தில் ஆரோன் வலசையில் ஏழு நாட்கள் தங்கியிருந்தார். தரங்கம்பாடிக்கு (Tranquebar) திரும்பிய பின், வேளாளர் சாதியைச் சேர்ந்த யோசுவா (Joshua) என்ற உபதேசியார் இராமநாதபுரத்தில் தங்கி பணியாற்ற அனுப்பப்பட்டார். மூன்று மாதத்திற்கு ஒருமுறை தரங்கம்பாடி வந்து அறிக்கை அளிக்குமாறு அவருக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது.

யோசுவா ரோமன் கத்தோலிக்கர்களிடமிருந்து கடும் எதிர்ப்பை சந்தித்தார். 1738-ல் அவர்கள் அவரை தாக்கி, அவரது வீட்டை இடித்தனர். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக, மிஷனரிகள் அவரை அங்கிருந்து அழைத்துக் கொண்டனர். அதன் பிறகு, அவரோ வேறு எந்த உபதேசியாரோ ஒரு மாதத்திற்கும் மேல் அந்த மாவட்டத்தில் தங்கியிருக்கவில்லை.

1730 முதல், இராமநாதபுரம் பகுதியில் உள்ள சிறிய விசுவாசிகள் குழுக்களின் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியும், அவர்களின் உறுதிப்பாடும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன. இதற்கு ரோமன் கத்தோலிக்கர்களின் விரோதம் மட்டுமல்லாமல், போர்களால் ஏற்பட்ட குழப்பங்களும் காரணமாக இருந்தன. உண்மையில், 1740 முதல் 1772 வரையிலான காலத்தில், இராமநாதபுரம் போரிலிருந்து விடுபட்டிருந்த ஆண்டுகள் மிகக் குறைவு. ஒன்று வேறு உள்ளூர் தலைவர்களுடன் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தது, அல்லது தென்னிந்தியாவில் அக்காலத்தில் நடந்த பெரிய போர்களில் ஏதோ ஒரு வகையில் சிக்கிக் கொண்டிருந்தது.

எனினும், தரங்கம்பாடி மிஷனரிகள் தங்களால் முடிந்தவரை இந்த தொலைதூர சிறிய விசுவாசிகள் குழுக்களுக்கு உதவினர். பொதுவாக ஆண்டுக்கு ஒரு முறையாவது, சில சமயங்களில் இருமுறை, ஒரு உபதேசியாரையோ அல்லது உள்ளூர் குருவானவரையோ அவர்களைச் சந்திக்க அனுப்பினர்.

1740-ல் ஆரோன் (Aaron) அவர்களை சந்தித்தபோது, சிலரை ஞானஸ்நானத்திற்கு (Baptism) தயார் செய்து, முதல் முறையாக அந்த மாவட்டத்திலேயே ஞானஸ்நானம் வழங்கினார். இராமநாதபுரத்தில் ஆறுபேருடன் கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை (நற்கருணை) நடத்தினார்.

அரசைவண்டி (Arasaivandai) கிராமத்தில், வலசையிலிருந்து (Valasai) குடிபெயர்ந்த விசுவாசிகள் தற்போது வசித்து வந்தனர். அங்கு பதினைந்து பேருக்கு ஆராதனை நடத்தி, ஆறு பேருக்கு பரிசுத்த நற்கருணை (Holy Communion) வழங்கினார்.

இக்காலத்தில், சக்கரக்கோட்டை (Sakkarakottai - இராமநாதபுரத்திற்கு வெளியே), கேன்கொண்டான் (Kenkondan), பாண்டியூர் (Pandyur), மற்றும் முடலூர் (Mudalur) ஆகிய இடங்களில் தனித்தனி குடும்பங்களாகவோ அல்லது சிறு குழுக்களாகவோ விசுவாசிகள் வாழ்ந்து வந்தனர்.

1751 ஆம் ஆண்டிலிருந்து குருவானவர்கள் மற்றும் உபதேசியார்கள் இராமநாதபுரம் சென்றபோது மிகச் சில கிறிஸ்தவர்களையே காண முடிந்தது. சில நேரங்களில் ஒருவரும் இல்லை என்று தரங்கம்பாடி திருச்சபையின் குறிப்புகளில் காணப்படுகிறது. 1762 ஆம் ஆண்டில் டியோகோ என்பவர் இராமநாதபுரம் சென்றபோது எந்த கிறிஸ்தவர்களையும் காண முடியவில்லை என்று அவரது குறிப்புகளில் காணப்படுகிறது.

திருநெல்வேலி (Tinnevely) பகுதியின் திருச்சபை வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை, இது தரங்கம்பாடி திருச்சபையுடன் நேரடியாக தொடர்புடையதாக இல்லாமல், திருச்சிராப்பள்ளி மற்றும் தஞ்சாவூரில் ஸ்வார்ட்ஸ் தலைமையில் இயங்கிய 'ஆங்கில திருச்சபையுடன்' (English Mission) தொடர்புடையதாக இருந்தது. இந்த திருச்சபை கிறிஸ்தவ அறிவை மேம்படுத்தும் சங்கத்தின் (Society for Promoting Christian Knowledge - S. P. C. K) ஆதரவுடன் செயல்பட்டது.

1709 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே S. P. C. K தரங்கம்பாடி திருச்சபைக்கு பணம், புத்தகங்கள் மற்றும் அச்சு இயந்திரம் ஆகியவற்றை வழங்கி ஆதரித்து வந்தது. 1728 இல் டானிஷ் திருச்சபை சென்னையில் கிளை திருச்சபையை துவங்கியபோது, S. P. C. K அதன் முழு பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டது. இதனால் இது 'ஆங்கில திருச்சபை' என்று அறியப்பட்டது.

1750 ஆம் ஆண்டில் தரங்கம்பாடி திருச்சபையில் இணைந்த ஸ்வார்ட்ஸ், தஞ்சை மன்னரின் நடவைப் பெற்று, தஞ்சாவூர் மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளியில் பணியாற்றினார். 1766 இல் திருச்சிராப்பள்ளியில் நிரந்தரமாக நியமிக்கப்பட்டார்.

பாளையங்கோட்டையில் (Palamcottah) இருந்த சவரிமுத்து என்ற விசுவாசி, வேதாகமத்தை (Bible) ரோமன் கத்தோலிக்கர்களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் வாசித்து விளக்கினார் என்று ஸ்வார்ட்ஸின் நாட்குறிப்பில் காணப்படுகிறது. ஒரு ஆங்கில சார்ஜெண்டின் மனைவி எங்கள் சபையைச் சேர்ந்தவர் என்றும், ஒரு இளம் இந்து கணக்காளர் கிறிஸ்தவ மதத்தை ஏற்றுக்கொண்டார் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1773 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 3 ஆம் தேதி தஞ்சாவூர் திருச்சபை பதிவேட்டில், பாளையங்கோட்டையைச் சேர்ந்த 18 வயது வேளாளர் ஒருவர் சாமுவேல் என்ற பெயரில் ஞானஸ்நானம் (Baptism) பெற்றதாகவும், அவரது மூத்த சகோதரர் மலையப்பன் ஏற்கனவே ஞானஸ்நானம் பெற்று

திட்பபடுத்துதல் (Confirmation) பெற்றுக்கொண்டதாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1778 ஆம் ஆண்டில் குருவானவர் ஸ்வார்ட்ஸ் (Rev. Schwartz) முதன்முதலாக பாலையங்கோட்டை (Palamcottah) சென்றார். அவரது பயணம் குறித்த விரிவான குறிப்புகள் அவரது நாட்குறிப்பில் காணப்படுகின்றன. பிப்ரவரி மாத நடுப்பகுதியில் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து புறப்பட்டார். ஒரு ஐரோப்பியர் பாலையங்கோட்டையிலும் மதுரையிலும் சில குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் (Baptism) வழங்கவும், அவருக்கு திருமணம் செய்து வைக்கவும் அழைத்திருந்தார். இப்பயணம் கடினமானதாகவும் ஆபத்தானதாகவும் இருந்தபோதிலும், அப்பகுதியில் கணிசமான விசுவாசிகள் வாழ்ந்து வந்ததாலும், இதுவரை எந்த குருவானவரும் அங்கு செல்லாததாலும், இப்பயணம் பல வகையில் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று கருதினார்.

மதுரையில் கீழ்க்கீற்திய தளபதி திரு. ரஸ்ஸலின் இல்லத்தில் ஐரோப்பியர்களுக்காக ஒரு ஆராதனையை நடத்தினார். பெரிய கோவிலையும் பார்வையிட்டார். பல இந்துக்களுடனும் உரையாடினார். அங்கிருந்து புறப்பட்டபோது சீனாவுடன் வர்த்தகம் செய்யும் ஒரு கப்பல் தலைவரைச் சந்தித்து, அவருடன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

அடுத்த நாள் அந்த கப்பல் தலைவருடன் கோயில்பட்டி (Koilpatti) சென்றடைந்தார். அங்கே பாறையிலிருந்து பாய்ந்த தெளிந்த நீரோடையில் இருவரும் நீர் அருந்தினர். பிராமணர்கள் எச்சரித்தபடியே, இருவருக்கும் லேசான காய்ச்சல் ஏற்பட்டது. சீனக் கப்பல் தலைவருக்கு 24 மணி நேரத்திற்குப் பிறகும், ஸ்வார்ட்ஸுக்கு இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகும் காய்ச்சல் வந்தது.

கோயில்பட்டியிலிருந்து புலிகள் நிறைந்த ஆபத்தான காடுகள் மற்றும் புதர்கள் வழியாகப் பயணித்து, கர்த்தரின் பாதுகாப்புடன் மறுநாள் காலை தச்சநல்லூர் (Tachanalur) வந்தடைந்தார். திருநெல்வேலிக்கு (Tinnevely) அருகில் உள்ள இவ்விடத்தில் ஐரோப்பிய சீருடையில் மீன்பிடி மக்கள் படை ஒன்று நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்படையில் 50 முதல் 60 வரை எங்கள் சபை விசுவாசிகள் இருந்தனர். அவர்களுக்காக ஒரு கூடாரம் அமைக்கப்பட்டு, அதில் அவர்கள் ஒன்று கூடி ஆராதனை நடத்தினர். பல ரோமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்களும் வந்திருந்தனர். குழந்தைகளின் கிறிஸ்தவ அறிவையும் விசுவாசத்தையும் சோதித்தார்.

மதியம் பாலையங்கோட்டைக்கு (Palamcottah) சென்றபோது நடந்த சில முக்கிய நிகழ்வுகளை குருவானவர் ஸ்வார்ட்ஸ் (Rev. Schwartz) தமது குறிப்புகளில் விவரிக்கிறார். சில குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் (Baptism) வழங்க இருந்தபோது, ஒரு இளம் பிராமண பெண் தனது வளர்ப்பு மகனுடன் வந்து, தனக்கு ஞானஸ்நானம் வழங்குமாறு கேட்டார். அந்தக் குழந்தைக்கு ஏற்கனவே பிறந்தபோதே அவசர ஞானஸ்நானம் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

இந்த பிராமண பெண் ஏற்கனவே ஒரு ஆங்கில

அதிகாரியின் துணைவியாக இருந்தார். அவருடன் வாழத் தொடங்கிய சிறிது காலத்திலேயே, கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை (Christian Faith) ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புவதாக ஸ்வார்ட்ஸுக்கு செய்தி அனுப்பினார். ஆனால் அவர் பாவமான வாழ்க்கையில் இருக்கும்வரை ஞானஸ்நானம் வழங்க முடியாது என ஸ்வார்ட்ஸ் மறுத்துவிட்டார்.

ஆங்கிலஅதிகாரிஅவரைதிருமணம்செய்துகொள்வதாக தனிப்பட்ட முறையில் வாக்குறுதி அளித்திருக்கலாம் என்று சூழ்நிலைகளிலிருந்து ஸ்வார்ட்ஸ் ஊகித்தார். அந்த அதிகாரி வாத நோயால் தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். அவருக்கு மிகச் சிறந்த சேவை செய்ததால், தனது சொத்துக்கள் அனைத்தையும் அவருக்கே விட்டுச் சென்றார். அந்த அதிகாரி அவருக்கு ஆங்கிலம், வேதாகம வரலாறு மற்றும் கிறிஸ்தவத்தின் முக்கிய உபதேசங்களை கற்றுக் கொடுத்திருந்தார்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் உங்களிடம் கிறிஸ்தவ உபதேசங்களையும் ஞானஸ்நானத்தையும் கேட்டேன். ஆனால் என் வாழ்க்கை முறையால் நீங்கள் மறுத்துவிட்டீர்கள். இப்போது மீண்டும் உங்களிடம் உபதேசமும் ஞானஸ்நானமும் கேட்கிறேன். முன்பு இருந்த காரணம் இப்போது இல்லை' என்று அவர் கூறினார். அவரது மதிப்புமிக்க வாழ்க்கைக்கு அனைவரும் சாட்சியாக இருந்ததால், ஸ்வார்ட்ஸ் பாலையங்கோட்டையில் இருக்கும் வரைக்கும் அவருக்கு உபதேசம் வழங்கினார். பல பிராமணர்கள் அவரிடம் வந்தபோது, வெறுக்கத்தக்க புறஜாதி பழக்கங்களை விட்டுவிடுமாறு வெளிப்படையாக எடுத்துரைத்தார். அவர் மிகுந்த உணர்ச்சியுடன் ஞானஸ்நானம் பெற்றாள், அவருக்கு கிளரிண்டா என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார், அது செய்யப்பட்டது. தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்கவும், ஆவிக்குரிய (Spiritual) பயிற்சிகளில் பங்கேற்கவும் எப்போதும் தயாராக இருந்தார்.

பாலையங்கோட்டையில் தங்கியிருந்தபோது, ஐரோப்பியர்களுக்கு மூன்று முறை கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பாடுகளைப் பற்றி போதித்ததாகவும், பாலையங்கோட்டையிலும் திருநெல்வேலி (Tinnevely) நகரிலும் பல இந்துக்களிடமும் ரோமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்களிடம் பேசியதாகவும் ஸ்வார்ட்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

மார்ச் 4 ஆம் தேதி திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்த போலேக்கு எழுதிய கடிதத்தில், 'இங்கே பரந்த வயல் உள்ளது; உண்மையான மற்றும் விசுவாசமான வேலையாட்களுக்காக ஜெபிப்போம். கிறிஸ்துவுக்காக தேவன் அத்தகையவர்களை அனுப்புவாராக; ஆம், கூட்டம் கூட்டமாக அனுப்புவாராக!' என்று எழுதினார்.

அதே ஆண்டின் பிற்பகுதியில், மறவர் நாட்டில் பணிபுரிந்த தரங்கம்பாடி உபதேசியர்கள் (Catechist) ஒருவர் பாலையங்கோட்டை சென்று, கிளரிண்டா இந்துக்களுக்கும் ரோமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்களுக்கும், குறிப்பாக பெண்களுக்கும் நற்செய்தியை பரப்புவதில் காட்டிய ஆர்வத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார். பாலையங்கோட்டைக்கு வெளியேயுள்ள

இடங்களிலிருந்தும் பல பெண்கள் அவரது வீட்டிற்கு வந்து சென்றனர்.

1779 ஆம் ஆண்டின் துவக்கத்தில், தரங்கம்பாடி குருவானவர்களில் ஒருவரான பிலிப் அவர்கள் தென்பகுதிக்கான பயணத்தை மேற்கொண்டார் என்று அவரது குறிப்புகளில் காணப்படுகிறது. 1778 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 21 ஆம் நாள் தரங்கம்பாடியிலிருந்து புறப்பட்டு, டிசம்பர் 31 அன்று இராமநாதபுரத்தை அடைந்து, 1779 ஜனவரி 12 வரை அங்கு தங்கியிருந்தார். அங்கு பல இந்து மக்களுடன் வேத விவாதம் செய்ததாக குறிப்பிட்டுள்ளார், ஆனால் விசுவாசிகளைப் பற்றி எந்த குறிப்பும் காணப்படவில்லை.

எட்டையபுரம் வழியாக பாளையங்கோட்டை (Palamcottah) சென்றடைந்த அவர், கிளரிண்டா என்னும் விசுவாசியை சந்தித்தார். அவரது சபைப் பதிவேட்டில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

'கிளரிண்டாவின் வேண்டுகோளின்படி, பரிசுத்த நற்கருணைக்கான (Communion) ஆயத்த ஆராதனையை பல மணி நேரம் நடத்தினேன். அவர் மிகுந்த பய பக்தியுடன் பரிசுத்த நற்கருணையில் (Communion) பங்கு பெற்றார். ஆவிக்குரிய வாழ்வில் சிறந்து விளங்கும் அவர், தம்மை தேடி வரும் பிராமணர்கள், மற்ற இந்துக்கள் மற்றும் ரோமன் கத்தோலிக்கர்களுக்கு கர்த்தரின் வார்த்தைகளை போதித்து வருகிறார். அவர் தங்கியிருந்த காலத்தில், உபதேசியார்களையும் அவ்வாறே செய்யுமாறு வேண்டிக்கொண்டார்.'

முந்தைய ஆண்டில் ரோமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இஸ்லாமியர்களுக்கும் இடையே பெரும் கலவரம் நடந்த சேரன்மகாதேவிக்கும் சென்றார். பின்னர் ஒட்டாரம்பாடி அருகிலுள்ள புவானி கிராமத்திற்கும் சென்று, அங்குள்ள பாளையக்காரரின் முதன்மை நிர்வாகியுடன் உரையாடினார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இந்த புவானி கிராமத்தான் பாளையங்கோட்டைக்கு வெளியே ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ சபையின் (Christian congregation), இருப்பிடமாக மாறியது.

1779 ஆம் ஆண்டில், குருவானவர் போலே (Rev. Pohle) பாளையங்கோட்டை பயணம் மேற்கொண்டார். 'ஜீன் 16 ஆம் நாள் பல்லக்கில் பாளையங்கோட்டைக்கு புறப்பட்டேன். இது என் முதல் நாட்டுப்புறப் பயணம். தேவனுடைய கிருபாலோசனையால் ஜீலை 8 ஆம் நாள் திருச்சிராப்பள்ளி திரும்பினேன்' என்று அவரது பயணக் குறிப்பில் காணப்படுகிறது. மேலும் அவரது பயணக்குறிப்பில் ஸ்வார்ட்ஸ் குருவானவர் குறிப்பிடபெற்ற கிளரிண்டா பற்றியும் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

மதுரையில் கிழக்கிந்திய தளபதி ரஸ்ஸலுடன் இரண்டு நாட்கள் தங்கியிருந்த அவர், விருதுப்பட்டி, கோயில்பாடி (Koilpatti) மற்றும் கயத்தார் வழியாக பயணித்தார். பாளையங்கோட்டையில் தளபதி கேப்டன் பரிங்டனின் இல்லத்தில் தங்கினார்.

'ஜீன் 26 அன்று முப்பது வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு இந்து மதத்தவர் ஞானஸ்நானம் (Baptism) பெற விருப்பம் தெரிவித்தார். இது எதிர்பாராத ஒன்று. குறுகிய தங்குதல் காலத்தில் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் அடிப்படைகளை முழுமையாக போதிப்பது சிரமமாக தோன்றியது. எனினும் ஏன் ஞானஸ்நானம் பெற விரும்புகிறீர் என வினவியபோது, 'இரட்சிப்பு பெற வேண்டும்' என்றார். மேலும் அவர் நமது விசுவாசிகளில் ஒருவரின் பணியாளர் என அறிந்தேன். அதனால் முற்றிலும் மறுக்க இயலவில்லை. அந்த விசுவாசி முன்னர் தஞ்சாவூர் அரண்மனையில் பணிபுரிந்த மராட்டிய பிராமணரின் துணைவியார். அவரும் அரச பரம்பரையைச் சார்ந்தவர், அதனால் ராஜ கிளரிண்டா என அழைக்கப்படுகிறார். உண்மையான விசுவாசி என அறியப்படும் அவர், தமது குடும்பத்தினரின் ஆவிக்குரிய நலனில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ளார். அவரை சந்தித்ததில் பெரிதும் ஆனந்தம் அடைந்தேன். ' என்று அவரது பயணக் குறிப்பில் காணப்படுகிறது.

குருவானவர் போல் (Rev. Pohle) அவர்களால் அந்த மனிதருக்கு உபதேசம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படை விசுவாசங்கள் ஏற்கனவே அவருக்கு தெரிந்திருந்தது கண்டறியப்பட்டது. ஜீன் 27 ஆம் நாள் பணப்பொறுப்பாளர் திரு. லைட் அவர்களின் பங்களாவில் ஆங்கில ஆராதனை நடத்தப்பட்டது. அடுத்த நாள் திரு. லைட்டின் குழந்தைக்கு ஞானஸ்நானம் வழங்கப்பட்டது.

'ஜீன் 29 அன்று ராஜா கிளரிண்டாவின் வேலையாளுக்கு பரிசுத்த ஞானஸ்நானம் வழங்கப்பட்டு, ஜான் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. நான் ஞானஸ்நானம் கொடுத்த முதல் இந்து மதத்தவர் இவர்தான். அவரது அறிவு பலவீனமாக இருந்தபோதிலும், அவரது வெளிப்படையான எளிமையும், இரட்சிப்புக்காக ஞானஸ்நானம் பெற கொண்டிருந்த பெரும் ஆர்வமும், எங்களிடமிருந்தும் பிற சீர்திருத்த திருச்சபையினர் (Protestants) அல்லது உபதேசியார்களிடமிருந்தும் (Catechist) அவர் கொண்டிருந்த பெரும் தூரமும், மரணத்தின் நிச்சயமற்ற தன்மையும் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு, அவரை ஞானஸ்நானம் இல்லாமல் விட்டுச்செல்ல மனசாட்சி இடம் கொடுக்கவில்லை.

ஆனால் அவரது நன்மை விரும்பியான கிளரிண்டா அவருக்கு மேலும் உபதேசம் செய்ய வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் ஞானஸ்நானம் வழங்கப்பட்டது. தேவையான புத்தகங்களும் திறமையும் கொண்ட மற்றொரு விசுவாசி இதில் உதவுவார். அவர்கள் இருவரும் ஞானப்பெற்றோர்களாக இருப்பதால் இதில் கவனமாக இருக்க கடமைப்பட்டவர்கள்.'

ஜீன் 30 அன்று, ஜானுக்கும் ராஜ கிளரிண்டாவின் வளர்ப்பு மகளை 18 வயது மரியமாடிக்கும் திருமணம் நடத்தப்பட்டது. அன்று இரவே பாளையங்கோட்டையிலிருந்து (Palamcottah) புறப்பட்டார்.

1779 அல்லது 1780 ஆம் ஆண்டிலிருந்துதான் பாளையங்கோட்டையில் (Palamcottah) நமது திருச்சபை

உருவாக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. காட்டுவெல் அவர்களால் தஞ்சாவூரில் (Tanjore) கண்டெடுக்கப்பட்ட திருநெல்வேலி (Tinnevely) திருச்சபையின் 1780-1805 காலகட்ட பதிவேட்டில், 1780 ஆம் ஆண்டில் 13 வெவ்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்த 40 ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் இருந்ததாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1785 ஆம் ஆண்டில் கீளரிண்டாவும் சிலரும் திருநெல்வேலிக்கு (Tinnevely) ஒரு குருவானவரை அனுப்புமாறு கோரி தஞ்சாவூர் சென்றனர். 1784 மார்ச் 30 அன்று தரங்கம்பாடி குருவானவர்களால் எழுதப்பட்ட கடிதத்தில் இந்த முக்கியமான விஷயம் பற்றி விரிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

'பாளையங்கோட்டையின் ராஜ கீளரிண்டா தஞ்சாவூர் வந்தபோது, குருவானவர் ஸ்வார்ட்ஸ் (Rev. Schwartz) பயணத்தில் இருந்தார். அவர் குழுவைச் சேர்ந்த இரண்டு ரோமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்கள் ஏற்கனவே தஞ்சாவூர் வந்திருந்தனர். உள்ளூர் குருவானவர் ராயப்பன் அவர்களை எங்களிடம் அனுப்புவதை தவிர வேறு வழி காண இயலவில்லை. அவர்களில் ஒருவர் வண்ணார் சாதியைச் சேர்ந்த பிரபல மருத்துவர். அவர் முன்னதாக புதிய ஏற்பாடு மற்றும் இங்கு அச்சிடப்பட்ட திருச்சபை வரலாற்றை பெற்றிருந்தார். அவற்றை ஊக்கத்துடன் படித்ததில் போப்பாண்டவரின் தவறுகளை உணர்ந்து, தனது சக மதத்தினரிடம் அதைப் பற்றி வலியுறுத்தியதால் பல இடங்களில் பரவி பெரும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. மேலும் அறிவுரை கேட்க ஆர்வமுள்ள இம்மக்களின் சார்பாக, குருவானவரோ அல்லது உள்ளூர் குருவானவரோ தங்களுடன் வரவேண்டும் என்று கோர இவ்விருவரும் தஞ்சாவூர் வந்தனர்.

கீளரிண்டா தனது வளர்ப்பு மகனை தஞ்சாவூருக்கு அழைத்து வந்தார். அவனுக்கு பிறப்பின்போது அவசர ஞானஸ்நானம் வழங்கப்பட்டு, பின்னர் குருவானவர் ஸ்வார்ட்ஸால் (Rev. Schwartz) உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. அவனை கல்விக்காக ஸ்வார்ட்ஸிடம் ஒப்படைக்க கொண்டு வந்தார். 1784 ஜனவரி இறுதியில் தஞ்சாவூரிலிருந்து புறப்படும்போது அவனை அங்கேயே விட்டுச் சென்றார். அவர் அங்கு ஒரு மாதம் தங்கியிருந்தார்.'

இந்த அத்தியாயத்தில் நாம் பார்த்தது ஆரம்பக் கால கிறிஸ்தவத்தையும் அம்மக்களின் விசுவாசமும் அவர்களின் ஆர்வமும் தான் ஆனால் பின்வரும் அத்தியாயங்களில் அது பல மடங்கு அதிகரித்தது தான் நம்முடைய திருநெல்வேலி திருமண்டலத்தின் பெரும் வளர்ச்சிக்கும் கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை கிறிஸ்தவர்களுக்கு அதிகமாக வளரவும் உதவியது. மேலும் கிறிஸ்தவம் எவ்வாறு தொடர்ச்சியாக திருநெல்வேலியில் அடியெடுத்து வைத்தது என்பதை அடுத்து வரும் அத்தியாயங்களில் காண்போம்.

தொடர்ந்து பயணிப்போம்...

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்விதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: **CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**

A/c Number : **1748 020000 5614**

Bank name : **Federal Bank**

IFSC code: **FDRL0001748**

மாத ஆய்விதழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

ஆசிரியர்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

சௌக்கியபுரம்

மிஷன் கிராம வரலாறு

ஜா.ஜான் ஞானராஜ்
திருநெல்வேலி

சௌக்கியபுரம் மிஷன் கிராமம் உருவாக்கத்திற்கான காரணம்

ரேனியஸ் ஜயரவர்களின் நற்செய்தி பணியால் இடைச்சிவிளை நல்லம்மாள்புரத்தை ஒட்டி இருந்த பல கிராமங்களில் பலர் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். அவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு பெரும் துன்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டு வந்ததால் அவர்கள் பாதுகாப்பாக வாழும்படிக்கு இடைச்சிவிளை நல்லம்மாள்புரத்திற்கு அருகில் சில கிலோமீட்டர் தொலைவில் ரேனியஸ் ஜயரவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மற்றொரு மிஷன் கிராமமே சௌக்கியபுரம்.

சௌக்கியபுரம் - அமைவிடம்

திருநெல்வேலியில் இருந்து தென்கிழக்கே சுமார் 70 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் சௌக்கியபுரம் கிராமம் அமைந்துள்ளது. தூத்துக்குடி மாவட்டம் சாத்தான்குளம் தாலுகாவில் இக்கிராமம் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள தாலுகா தலைமையிடமான திசையன்விளையில் இருந்து தட்டார்மடம் செல்லும் சாலையில் நடுவக்குறிச்சி கிராமம் அமைந்துள்ளது. நடுவக்குறிச்சி கிராமத்தில் இருந்து முதலூருக்கு செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் சௌக்கியபுரம் உள்ளது. தூத்துக்குடி நாசரேத் திருமண்டலத்தில் இடைச்சிவிளை நல்லம்மாள்புரம் சேகரத்தில் இக்கிராமம் காணப்படுகிறது. சேகர தலைமை இடமான இடைச்சிவிளை நல்லம்மாள்புரத்திலிருந்து எட்டு கிலோமீட்டர் தொலைவில் இக்கிராமம் உள்ளது.

இடைச்சிவிளை வட்டாரத்தில் கிறிஸ்தவம்

குளோரிந்தா அம்மையார் காலத்தில் இடைச்சிவிளையை ஒட்டி இருந்த தேரிவிளை கிராமத்தில் அநேக குடும்பத்தினர் SPCK சங்க மிஷனரிகள் மூலம் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றிருந்தனர். இந்த கிராமம் குளோரிந்தா அம்மையாருக்கு சொந்தமானதாக இருந்தது அதனால் அடிக்கடி அவர் தேரிவிளை கிராமத்தை சந்தித்து சபையாரை உற்சாகப்படுத்தி வந்தார்.

இடைச்சிவிளை கிராமத்திலும் அனேகர் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றார்கள் ஆனால் அக்கிராமத்தில் பெரும் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. இவற்றைக் கண்ட SPCK மிஷனரி சங்க போதகர் விசுவாசநாதன் ஜயரவர்கள் மற்றும் திசையன்விளையைச் சார்ந்த ஞானஒளிவு முக்கந்தர் ஆகியோர் இடைச்சிவிளையில் கிறிஸ்தவர்களாக மாறுகிறவர்களுக்காக அவர்களை பாதுகாப்போடு வாழ வைக்க

வேண்டும் என்பதற்காக பெரிதான நிலத்தை தேரிவிளைக்கும் இடைச்சிவிளை-குமரன் விளைக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் 1821 இல் வாங்கி இருந்தனர். இடைச்சிவிளையில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்பின் காரணமாக நற்செய்தி பணியில் தொய்வு ஏற்பட்டது அந்த இடம் அப்படியே இருந்தது.

இடைச்சிவிளையில் ரேனியஸ் ஜயரவர்களின் பணியும் நல்லம்மாள்புரம் உருவாக்கமும்

1820 ஆம் ஆண்டு முதல் ரேனியஸ் ஜயரவர்களின் நற்செய்திப் பணி அக்காலத்து ஒருங்கிணைந்த திருநெல்வேலி மாவட்டம் முழுவதும் சிறப்பாக நடைபெற தொடங்கியது. இடைச்சிவிளையில் ரேனியஸ் ஜயரவர்களின் நற்செய்திப் பணி சிறப்பாக நடைபெற்றதன் காரணமாக 1825 இல் முப்பது குடும்பத்தினர் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றனர். அவர்களுக்கு இடைச்சிவிளை கிராமத்தார் கடும் எதிர்ப்பு கொடுத்தனர் அதை நேரில் கண்ட ரேனியஸ் இடைச்சிவிளை கிராமத்தை ஒட்டி கனம். விசுவாசநாதன் ஜயரவர்களும் ஞான ஒளிவு முக்கந்தரும் ஏற்கனவே வாங்கியிருந்த இடத்தை இடைச்சிவிளை சென்று பார்வையிட்டார். அவர்களிடம் 61 ரூபாய்க்கு அந்த இடத்தை தாம் சகாய சங்கம் சார்பில் ரேனியஸ் ஜயரவர்கள் வாங்கினார். அந்த இடத்தில் இடைச்சிவிளையில் துன்பத்தை அனுபவித்து வந்த கிறிஸ்தவர்களைக் குடியேற்றினார். அந்த புதிய குடியேற்ற மிஷன் கிராமத்திற்கு 1826 இல் நல்லம்மாள்புரம் என்ற பெயரைச் சூட்டினார்

இடைச்சிவிளையில் இருந்து முதலூர் செல்லும் பாதையில் உள்ள சுற்று கிராமங்கள் அனைத்திலும் நெல்லை அப்போஸ்தலர் ரேனியஸ் ஜயரவர்கள் அக்காலத்து உபதேசிமார்கள் மற்றும் செமினரி மாணவர்கள் அனைவரோடும் இணைந்து 1820 முதல் செய்த நற்செய்திப் பணியின் காரணமாக இடைச்சிவிளை முதல் முதலூர் வரையிலான அநேக கிராமங்களில் அநேகர் கிறிஸ்தவர் ஆயினர். புதிதாக கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றவர்களுக்கு அந்த கிராமங்களில் பெரும்பான்மையாக வசித்த பிற மதத்தினரால் எதிர்ப்புகளும் துன்பங்களும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது.

புதிய மிஷன் கிராமம் உருவாக்க இடம் வாங்கப்படுதல்

இடைச்சிவிளை முதல் முதலூர் வரையிலான கிராமங்களில் புதிதாக கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள்

பாதுகாப்போடு வாழும்படிக்கு இடைச்சிவிளையில் இருந்து முதலூர் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் சுமார் எட்டு கிலோமீட்டர் தொலைவில் ரேனியஸ் ஐயரவர்களால் தர்மசகாய சங்க நிதி மூலம் பெரிதானதொரு நிலம் 1835 இல் வாங்கப்பட்டது. அந்த நிலத்தில் அதே ஆண்டில் சுற்று கிராமங்களில் துன்பப்படுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் குடியேற்றப்பட்டார்கள். 1835 இல் அந்த புதிய குடியேற்ற மிஷன் கிராமத்திற்கு வருகை தந்த ரேனியஸ் ஐயரவர்கள் அந்த மிஷன் கிராமத்திற்கு செளக்கியபுரம் என்ற பெயரை சூட்டினார்கள்.

கனம். P. P. ஷாப்டர் ஐயரவர்களின் மேற்பார்வையில் கீழ் செளக்கியபுரம்

1835 இல் செளக்கியபுரம் மிஷன் கிராமம் உருவாக்கப்பட்டவுடன் அந்த சபை கனம். ரேனியஸ் ஐயரவர்களால் டோனாவூர் மற்றும் சாத்தான்குளம் வட்டாரங்களின் மிஷனரியாகப் பணி செய்த கனம். பால் பசிபிக் ஷாப்டர் எனும் P. P. ஷாப்டர் ஐயரவர்களின் பொறுப்பில் கொடுக்கப்பட்டது.

செளக்கியபுரத்தின் முதல் தேவாலயம் மற்றும் பள்ளிக்கூடம்

செளக்கியபுரம் மிஷன் கிராமத்தில் தேவாலயம் கட்ட அந்த சபையைக் கண்காணித்து வந்த கனம். P. P. ஷாப்டர் ஐயரவர்கள் ஏழு ரூபாயைச் செளக்கியபுரம் சபையாரிடம் கொடுத்தார். செளக்கியபுரம் சபையார் மூன்று ரூபாயில் தேவாலயத்தைக் கட்டிக் கொண்டார்கள். தேவாலயத்தில் அனுதினமும் காலையிலும் மாலையிலும் ஆராதனை நடைபெற்று வந்தது. ஆலய ஆராதனைகளில் சபையார் உற்சாகமாக பங்கேற்று வந்தார்கள் தேவாலயக் கட்டிடத்திலேயே செளக்கியபுரத்தில் தொடங்கப்பட்ட மிஷன் தொடக்கப்பள்ளியும் நடைபெற்று வந்தது.

வற்றிட, சார்ஜென்ட், தேவசகாயம் ஆகிய குருமார்களின் கண்காணிப்பில் செளக்கியபுரம்

1835 இல் CMS மிஷனரி சங்கத்தில் இருந்து தலைமை கண்காணிப்பு மிஷனரி ரேனியஸ் ஐயரவர்கள் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டதால் செளக்கியபுரம் சபை பெற்றிட, சார்ஜென்ட், தேவசகாயம் ஆகிய குருமார்களின் கண்காணிப்பில் செளக்கியபுரம் சபை வந்தது. இம்மூவரும் 1835 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் மிஷன் சுற்று பயணமாக அக்காலத்தில் ஒருங்கிணைந்த திருநெல்வேலி மாவட்டம் முழுவதும் பரந்து விரிந்திருந்த CMS சபைகளை கண்காணித்து வந்தார்கள் மூவரும் 16. 08. 1835 அன்று செளக்கியபுரம் கிராமத்திற்கு வருகை தந்தார்கள்.

அன்றைய தினம் தங்களது மிஷன் குறிப்பில் 'செளக்கியபுரம் சபையார் தேவாலயமாகவும் பள்ளிக்கூடமாகவும் பயன்படுத்தி வருகிற மிஷன் கட்டிடத்தை பள்ளிக்கூடமாக மட்டும் பயன்படுத்துவது, தேவாலயத்தை சற்று தள்ளி தனியாக ஒரு இடத்தில் கட்டுவதற்கு விரும்புகிறார்கள்' என குறிப்பு கொடுத்துள்ளனர்.

சுவிசேஷபுரம் வட்டாரத்தின் கீழ் செளக்கியபுரம் திருச்சபை

1842 இல் செளக்கியபுரம் திருச்சபை சுவிசேஷபுரம் வட்டாரத்தின் கீழ் வந்தது. சுவிசேஷபுரம் வட்டார மிஷனரி ஆக இருந்த கனம். முல்லர் ஐயரவர்கள் செளக்கியபுரம் சபையை கண்காணித்து வந்தார்கள். இவர் கனம். இரேனியஸ் ஐயரவர்களின் மூத்த மகன் கேதரினைத் திருமணம் செய்திருந்தார். கனம். முல்லர் ஐயரவர்கள் சுகவீனத்தின் காரணமாக சிகிச்சை பெற சென்னைக்கு சென்றார்கள். அந்நேரம் சுவிசேஷபுரம் வட்டாரத்தை கண்காணிக்கும் மிஷனரி ஆக கனம். சார்ஜென்ட் ஐயரவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். முதலில் பாளையங்கோட்டையில் தங்கி இருந்து சுவிசேஷபுரம் வட்டாரத்தை கண்காணித்து வந்த கனம். சார்ஜென்ட் ஐயரவர்கள் சுபிசேஷபுரத்தில் மிஷன் பங்களா கட்டியவுடன் குடும்பமாக அங்கு சென்று தங்கி 1852 வரை சுவிசேஷபுரம் வட்டார மிஷனரி ஆகப் பணி செய்தார்கள்.

இந்த காலகட்டத்தில் கனம். சார்ஜென்ட் ஐயரவர்களின் நேரடி கண்காணிப்பின் கீழ் செளக்கியபுரம் திருச்சபை இருந்து வந்தது. 1852 இல் கனம். சார்ஜென்ட் ஐயரவர்கள் செளக்கியபுரம் சபை குறித்து 'செளக்கியபுரம் சபையார் சபை ஒழுங்கிலும் மார்க்க அறிவினும் சிறந்து விளங்குவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

1852 முதல் 1854 வரை கனம். ஜேம்ஸ் ஸ்ப்ராட் ஐயரவர்கள் கண்காணிப்பிலும், 1854 முதல் 1856 வரை கனம். ஹாப்ட்ஸ் ஐயரவர்கள் மற்றும் கனம். சார்லஸ் எவ்ரி ஐயரவர்கள் ஆகியோரின் கண்காணிப்பிலும், 1856 முதல் 1861 வரை பால் பசிபிக் ஷாப்டர் எனும் P. P. ஷாப்டர் (பெரிய ஷாப்டர்) ஐயரவர்கள் கண்காணிப்பிலும், 1862 முதல் 1869 வரை W. P. ஷாப்டர் ஐயரவர்கள் கண்காணிப்பிலும் செளக்கியபுரம் திருச்சபை இருந்து வந்தது. 1869 முதல் செளக்கியபுரம் திருச்சபை கனம். ஹார்த்த்கோர்ட் ஐயரவர்களின் கண்காணிப்பின் கீழ் இருந்தது.

புதிய தேவாலயம்

தொடக்க கால தேவாலயம் வளர்ந்து வந்த செளக்கியபுரம் திருச்சபை மக்கள் அமர்ந்து ஆராதிக்க போதுமானதாக இல்லாததால் சுமார் 65 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக புதிய தேவாலயம் கட்டுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு கட்டுமான பணிகள் நடைபெற்றது. புதிய ஆலயம் பரி. இம்மானுவேல் ஆலயம் என்ற பெயரில் 1962 இல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.

சபையின் படிப்படியான வளர்ச்சி நிலை

சுவிசேஷபுரம் சர்க்கிளில் இருந்து இடைச்சிவிளை நல்லம்மாள்புரம் எனும் புதிய சர்க்கிள் உருவானபோது செளக்கியபுரம் திருச்சபை நல்லம்மாள்புரம் சர்க்கிள் நல்லம்மாள்புரம் சேகரத்தில் வந்தது. செளக்கியபுரம் திருச்சபையில் 1912 இல் 185 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும், 58 பரி. நற்கருணைக்காரர்களும் இருந்தனர். 2000 இல் 197 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும், 131 பரி. நற்கருணைக்காரர்களும் இருந்தனர்.

செவிலியர் லூயிஸ் எலிசபெத் எல்லர்மேன்

அருள்திரு. மனோஜ் குமார்
பார்கூர்

Louise Ellerman

மிசோரி சுவிசேஷ லூத்தரன் இந்தியா மிஷன் (Missouri Evangelical Lutheran India Mission-MELIM) மிஷன் ஊழியத்தில் முதல் மருத்துவ ஊழியத்தின் முன்னோடியும், இந்திய சுவிசேஷ லூத்தரன் திருச்சபையில் (India Evangelical Lutheran Church -IELC) முதல் பெண் மருத்துவ மிஷனரியான சகோதிரி. லூயிஸ் எலிசபெத் எல்லர்மேன் (Louise Elisabeth Ellerman-03.08.1884 - 11.01.1957) அவர்களை பற்றி ஓர் சிறுபதிவை பகிர்ந்துகொள்ளுகிறேன்.

மிசோரி சுவிசேஷ லூத்தரன் இந்தியா மிஷன் மற்றும் இந்திய சுவிசேஷ லூத்தரன் திருச்சபை வரலாற்றிலும் லூத்தரன் திருச்சபை - மிசோரி சினோட் (Lutheran Church - Missouri Synod - LCMS) வரலாற்றிலும் கூட மருத்துவ ஊழியம் ஒன்று வருவதற்கு காரணமாக இருந்தவரும் முதல் பெண் செவிலியராக தமிழகத்தில் மிசோரி சுவிசேஷ லூத்தரன் இந்தியா மிஷனின் நான்காவது மிஷன் ஸ்டேஷனான பார்கூருக்கு வந்த மிஷனரி சகோதிரி. லூயிஸ் எல்லர்மேன் அவர்கள் முதன்மையாக விளங்குகிறார்.

மிசோரி சுவிசேஷ லூத்தரன் இந்தியா மிஷன் மற்றும் இந்திய சுவிசேஷ லூத்தரன் திருச்சபை வரலாற்றில் பார்கூரில் தான் முதல் மருத்துவ ஊழியம் துவங்கியது. பலருக்கு ஆம்பூர் தான் மருத்துவ ஊழியம் துவங்கியது என்று நினைத்திருப்பார், ஏன் நான் கூட அப்படித்தான் நினைத்திருந்தேன். வரலாறு என்பது பல உண்மைகளை தெரியாத மறைபொருள்களை தன்னகத்தே வைத்துள்ளது. பல ஆராய்ச்சிகள் மூலம் உண்மையின் அடிப்படையில் வரலாறானது தன்னை திருத்தம் செய்து கொண்டு வருகிறது.

ஆம்பூரில் பெதஸ்தா மருத்துவமனை உள்ளதால் அங்கு தான் மருத்துவ ஊழியம் துவங்கியிருக்கும் என்று நினைக்கும் போது கிடைத்த ஆவணங்கள் மூலம் அது இல்லை பார்கூர் தான் மருத்துவ ஊழியம் துவங்கப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மை தெரியவந்துள்ளது.

1895 யில் அருள்திரு. K. G. T. நேத்தர் கிருஷ்ணகிரியில் தனது ஊழியத்தை செய்து வந்தார். அவருடன் அருள்திரு. G. O. கெல்லர் பவர் அவர்கள் ஊழியம் செய்து வந்தார். 1896 யில் தான் அருள்திரு. T. F. மோன் மிஷனரி நேத்தரை சந்தித்த பின் ஆம்பூருக்கு சென்று தனது ஊழியத்தை துவங்கியுள்ளார். 1897 யில் அருள்திரு. ரைன்வோல்ட் P. பிரிக்கே வாணியம்பாடியில் ஊழியத்தை துவங்கினார்.

1898 ஆம் ஆண்டு பார்கூரை 4 வது மிஷன் ஸ்டேஷனாக - மிசோரி சினோட் அமைப்பு அங்கீகரித்தது. ஏன் பார்கூர்

மருத்துவ ஊழியத்தின் துவக்க இடமானது என்ற கேள்விக்கான விடையை தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன். எனது அனுமானத்தின்படி கிருஷ்ணகிரியில் பிளேக் நோய் அதிகமாக பரவியது மறுபுறம் காலரா, அம்மை போன்ற நோய்கள் பரவிபெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதில் முதல் மிஷனரியாக அருள்திரு. நேத்தர் 13. 2. 1904 கர்த்தருக்குள் மரித்தார், அவரது பிள்ளைகள் அவருக்கு முன் காலராவினால் மரித்துள்ளனர். இன்னும் சில மிஷனரி பிள்ளைகளின் கல்லறையும் கிருஷ்ணகிரியில் இருப்பதை பார்க்கமுடிகிறது. மேலும் அங்கு வேறொரு மிஷன் மருத்துவமனை இருந்திருக்கலாம், மருத்துவமனை இல்லா இடத்தில் துவக்க நினைத்து கிருஷ்ணகிரி அதன் அருகில் உள்ள பர்கூரை மையமாக கொண்டு மருத்துவ ஊழியத்தை செய்ய மிஷனரிகள் லூத்தரன் திருச்சபை - மிசோரி சினோட் அமைப்பு பரிந்துரைத்திருக்கலாம்.

அதன்பேரில் முதல் பெண் மருத்துவ செவிலியராக 1913 ஆம் ஆண்டு முதல் பர்கூருக்கு வந்து 1927 வரை திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் தன்னுடைய அற்பணிப்பான ஊழியத்தை செய்துள்ளார். பர்கூர் மற்றும் மல்லப்பாடியை சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு மாட்டுவண்டியிலேயே சென்று மருத்து ஊழித்தை இலவசமாக செய்துள்ளார். ஒரு சிறு மருத்துவ டிஷ்பென்டரியை முதல் முதல் பர்கூரில் தான் ஆரம்பித்துள்ளார். அவரது மருத்துவ தரவுகள் ஆய்வுகள் அடிப்படையில் தான் பின்னாளில் 1921 யில் Dr. T. J. Doederlein ஆம்பூருக்கு மருத்துவ ஊழியம் செய்ய வந்து 1923 யில் ஆம்பூர் பெதஸ்தா மருத்துவமனை உருவாகியுள்ளது.

இரக்கம் காட்டிய துணிச்சலான அற்பணிப்புள்ள செவிலியர் மிஷனரி

லூத்தரன் வெளிநாட்டுப் இந்திய பணிகளில் முதல் சுகாதாரப் பணியாளரான லூயிஸ் எலிசபெத் எல்லர்மேனுக்கு கிறிஸ்து தனது உண்மையுள்ள ஊழியருக்கு கருணையும் தைரியமும் காட்டினார். இந்தியாவில் உள்ள அவரது மருத்துவ மருந்தகத்தில் அவரது அமைச்சகம் பணிகளுக்கு ஒரு புதிய வழியைத் திறந்தது. அவர் வெவ்வேறு வகையான பணிகளை (சுகாதாரம்) வழங்கியது மட்டுமல்லாமல், அவர் வேறுபட்ட மக்கள்தொகை குழுவையும் அடைந்தார். இது மிசோரி ஆயர் பங்கேற்ற முதல் வெளிப்படையான 'சமூக' ஊழியமாகும். மேலும் சமூக அமைச்சகங்களை நற்செய்தி அறிவிப்புடன் எவ்வாறு சரியாக இணைக்க முடியும் என்பதை தெளிவுபடுத்த வழிவகுத்தது. மிசோரி சினோட்டில் பணிகளின் மையப் பகுதியாக சுகாதாரப் பாதுகாப்பைச் சேர்ப்பதில் அவரது நீண்டகால மரபு உள்ளது.

மிஷன் துறையில் ஒரு செவிலியருக்கான அழைப்பு எழுந்தது, ஏனெனில் ஆண் மிஷனரிகள் இந்தியாவில் பெண்களுடன் பேச அனுமதிக்கப்படவில்லை, மிகக் குறைவான சுவீசேஷம். எனவே, பல பெண்கள் உதவி சங்கங்கள் ஒரு பெண் செவிலியரை இந்தியாவிற்கு அனுப்ப \$600 ஆண்டு சம்பளத்தை உயர்த்தின. லூயிஸ் எல்லர்மேன் ஜூலை 1,

1913 இல் இந்தியானாவில் செவிலியராகப் பயிற்சி பெற்ற பின்னர் பணிக்காக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் நவம்பர் 4, 1913 இல் இந்தியாவிற்கு வந்து பல மாதங்கள் குட்கனெக்ட் மிஷனரி குடும்பத்துடன் வாழ்ந்தார். இந்த நேரத்தில், அவர் பல மருத்துவமனைகளுக்குச் சென்று கலாசாரம், மருத்துவ சிகிச்சையின் நிலைமற்றும் மருந்து விநியோகிக்கத் தேவையான அளவு தமிழ் கற்றுக்கொண்டார். 1914 மே மாத வாக்கில், அவர் வீட்டு அழைப்புகளைச் செய்யத் தொடங்கினார்.

இந்தியாவில் உள்ள பெண்கள் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட அனைத்து மக்களையும் நடத்துவதில் அவர் மிகவும் அக்கறை கொண்டிருந்தார். மிகக் குறைவாக நடத்தப்பட்ட மக்களுக்கு கண்ணியத்தை வழங்குவதற்கு அவர் தனது பணியின் முக்கிய கூறுகளைக் கண்டார். வந்தவுடன், பர்கூரில் 'மருத்துவமருந்தகம்' அமைத்தார். அவர் வீட்டு அழைப்புகளைத் தொடர்ந்தார், ஆனால் மக்கள் அவளிடம் வரக்கூடிய ஒரு மருந்தகத்தை அமைப்பது மிகவும் திறமையானது. பயண நேரத்தைக் குறைப்பதன் மூலம் இது வெளிப்படையான பலனைக் கொண்டிருப்பது மட்டுமல்லாமல், முற்றிலும் வேறுபட்ட மக்களுக்கு அவருடைய ஊழியத்தைத் திறந்து விட்டது. ஆண்களுடன் பேச அனுமதிக்கப்படாத மற்றும் அவர்களின் வீடுகளில் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பெண்கள் ('ஜெனானா' பணிப் பெண்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கூடியவர்களாக அனுப்பப்பட்டனர்) உயர் சாதி சமூகங்களில் மட்டுமே இருந்தனர். அவர் இந்த பெண்களை தொடர்ந்து சந்தித்தார், ஆனால் பரந்த பார்வையாளர்களை சென்றடைவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். அவரது மருந்தகத்திற்கு மாறாக, தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த பெண்கள் ஆண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் வருகை தந்தனர்.

இது முற்றிலும் மாறுபட்ட மிஷனரி மாதிரியை உருவாக்கியது. இது அவரது ஊழியத்தை பரந்த பார்வையாளர்களுக்குத் திறந்தது மட்டுமல்லாமல், அது முற்றிலும் மாறுபட்ட சுவீசேஷத்தின் மாதிரியையும் உருவாக்கியது. மருத்துவச் சேவையை வழங்கும் போது அவர்களது சொந்த வீடுகளில் பெண்களிடம் பேசுவதற்குப் பதிலாக, ஒரு மருத்துவ மருந்தகம் இருப்பதால் பரந்த பார்வையாளர்களுடன் பேசுவதற்கான வாய்ப்புகள் கிடைத்தது. மருந்தகத்திற்கு ஒரு நாளைக்கு 50 பேர் வரை வருகை தந்தனர். நோயாளிகள் தாதியைப் பார்ப்பதற்காக வராண்டாவில் காத்திருந்தபோது, பக்தி மற்றும் பிரசங்கங்கள் வழங்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு நோயாளிக்கும் ஒரு டிக்கெட் எண் வழங்கப்பட்டது, அதன் தொலைவில் நற்செய்தி கதை இருந்தது. மருந்தகத்தில், காய்ச்சல், புழுக்கள், கண்புரை, வாத நோய், காசநோய் மற்றும் தேன் கொட்டுதல் போன்ற அனைத்து வகையான நோய்களுக்கும் எல்லர்மேன் சிகிச்சை அளித்தார், ஏனெனில் அவர் நீண்ட தூரத்தில் மருத்துவப் பணியாளர் மட்டுமே. அருகில் உள்ள மருத்துவர் கிட்டத்தட்ட 50 மைல் தொலைவில் இருந்ததால் தன்னால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்தார்.

1921 இல் அவர் வேலையிலிருந்து திரும்பிய பிறகு, மிசோரி ஆயர் இறுதியாக ஒரு மருத்துவரை அனுப்பினார்,

டாக்டர் தியோடர் டோடர்வின் ஆம்பூரில் மருத்துவமனை அமைக்க வேண்டும். எல்லர்மேன் பின்னர் தனது மருந்தகத்தை ஆம்பூருக்கு மாற்றினார், அவர்களுக்கு இணையான பணிகள் இருந்தன எல்லர்மேன் தனது வெளிநோயாளர் மருத்துவ மருந்தகத்தைத் தொடர்ந்தாண்டு மற்றும் டோடர்வின் ஒரு புதிய உள்நோயாளி மருத்துவமனையுடன்.

மருந்தகத்தில் முடிந்தவரை பலருக்கு சிகிச்சை அளிப்பதோடு, எல்லர்மேனும் அழைக்கப்பட்டார் அனைத்து மிஷனரிகளின் குடும்பங்களின் மருத்துவ பராமரிப்புக்காக. இந்த மக்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதற்காக அவர் அடிக்கடி வாரக்கணக்கில் நூற்றுக்கணக்கான கிலோமீட்டர் பயணம் செய்தார். மற்ற மிஷனரிகளுடனான அவரது உறவு இறுதியில் மோசமடைந்தது மற்றும் ஆம்பூரில் உள்ள சமூகத்தினிடையே சில மோதல்கள் காரணமாக, அவர் 1927 இல் தனது இரண்டாவது பணியிடத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவுக்குத் திரும்ப வேண்டாம் என்று முடிவு செய்தார். மிஷன் அவருடைய பணிகள் இன்னும் தேவை என்பதால் ராஜினாமாவை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்தியாவிற்கு அனுப்பப்படும் புதிய செவிலியர்களுக்கு இந்த பணியில் வழிகாட்டுவதற்கு அவரது அனுபவம் மிகவும் அவசியம் என்று அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். அவர்கள், **'என் அன்பு சகோதரியே, வெளிநாட்டு வேலையில் எங்களின் முதல் நர்ஸ் நீங்கள் கொண்டு வந்த தியாகங்கள், உங்கள் முன்னோடிப் பணியைப் பின்பற்றும் பெண்களுக்கு தேவை.** மிஷனரிகளின் முதிர்ச்சியடைந்த கருத்துக்கள், பொதுவாகக் கூறப்படுவதை விட, கிழக்கத்திய நாடுகளில் பணியை முறையாகத் திட்டமிடுவதற்கு ஆயிரம் மடங்கு மதிப்புடையது. எங்களுக்கு நீங்களும் உங்கள் அனுபவமிக்க ஆலோசனையும் தேவை. எங்களுக்கு நீங்களும் உங்கள் மதிப்புமிக்க அனுபவமும் தேவை. சில ஊசலாடலுக்குப் பிறகு, எல்லர்மேன் மோதலுக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் தனது பணியை சமாதானப்படுத்தினார், ஆனால் இன்னும் திரும்பவில்லை. மாறாக, அவர் இந்தியானாவுக்குத் திரும்பி ஜோ சுந்தர்மேனை மணந்தார்.

இந்திய சுவீசேஷ லூத்தரன் திருச்சபையும் ஆம்பூர் சபைச்சங்கமும் பர்கூரில் உள்ள சபைகளும் குறிப்பாக பொதுமக்களும் கூட நன்றியுடன் நினைவுகூற வேண்டிய ஒரு கிறிஸ்தவ பெண் மருத்துவ மிஷனரி Mrs. லூயிஸ் எல்லர்மேன் ஆவார்.

அவர்களின் 72 வது நினைவுநாளில் அவரது அற்பணிப்பான ஊழியத்தை நினைத்து கடவுளுக்கும் மிஷனரிகளை அனுப்பின லூத்தரன் திருச்சபை - மிசோரி சினோடாக்கும் நன்றி கூறுவோம். திருச்சபையானது இது போன்ற மிஷனரிகளின் தியாகங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டும், ஒவ்வொரு மிஷன் சொத்துக்கள் இடங்கள், மருத்துவமனைகள், பள்ளிகூடங்களை, சிறப்பு பள்ளிகூடங்களை, தொழிற்பயிற்சி கூடங்களை, சபைகளை உருவாக்கியுள்ளனர், கட்டமைத்துள்ளனர், அதை காப்பதும் பராமரிப்பதும், மேம்படுத்துவதுமே இந்திய சுவீசேஷ லூத்தரன் திருச்சபையின் முதன்மையான கடமை. அடுத்த தலைமுறைக்கும் இந்த

சமூகத்திற்கும் மிஷனரிகள் செய்த எதிர்கால தரிசனத்தோடு கொண்டு செல்ல வேண்டும். கட்டுரையை வெளியிட உதவிய திருச்சபை மாத இதழ் குழுவிற்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

Miss Ellermann

தரங்கம்பாடியில் மொரேவியர் (1760 - 1803)

சகோதிரி.மாரிஸ்வரி

உன்னத சிறகுகள்

சீர்திருத்தச் சபை வரலாற்றின் மிகப் பழமையான சபைகளுள் ஒன்று மொரேவிய சபை. 15 ஆம் நூற்றாண்டில் மத்திய ஐரோப்பாவின் மொரேவியா மற்றும் போகேமியா பகுதிகளில் தோன்றியது. நவீன சீர்திருத்த சபையின் முன்னோடி. கத்தோலிக்க சபை உடன் ஏற்பட்ட போருக்குப் பின் 17ஆம் நூற்றாண்டில் மீண்டெழுந்து வந்த அவர்கள் ஹெர்ன்ஹூட் (Herrnhut) என்னும் புதிய நகரை நிகோலஸ் லூட்விக் வான் ஜின்சென்டார்ஃப் (Nikolaus Ludwig Von Zinzen-dorf) பிரபு தலைமையில் உருவாக்கினார். அவர்களின் முந்தைய ஐக்கிய குழுவான 'சகோதர ஐக்கியத்தை' (Unity of Brethren) புதுப்பித்தனர். 1732 ஆம் ஆண்டு, முதல் மிஷனரிகளை மேற்கீர்த்தியத் தீவுகளுக்கு அனுப்பினார். பின் உலகம் முழுவதும் பல இடங்களுக்கு ஊழியம் செய்யப் பல குழுக்களை உருவாக்கினார்.

15 வயது ஜின்சென்டார்ஃப்-ன் மிஷனரி ஊழிய வைராக்கியத்திற்கு உரமூட்டியது. 1715 ஆம் ஆண்டு ஹாலே-வில் சீகன்பால்க் மற்றும் ப்ளூட்சே உடன் அவர் உரையாடிய நாட்கள் தாம் என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். தரங்கம்பாடி ஊழியம் குறித்து பிராங்க்கே உடன் அவர்கள் விவாதித்த காலங்களில் அதைக் கிட்டத்தட்ட ஓராண்டு தினமும் கேட்கும் வாய்ப்பு ஜின்சென்டார்ஃப் பிரபுவுக்குக் கிடைத்தது.

ஜின்சென்டார்ஃப் ஐஸ்லாந்தில் வசிக்கும் மக்களின் தாழ்மையான நிலையை அறிந்து அங்கு ஊழியம் செய்ய மொரேவிய சபைக்கு அனுமதி வழங்குமாறு டென்மார்க் மன்னர் பிரெடரிக்-கு கடிதம் எழுதினார். டென்மார்க் அப்போது தான் 'நிகோபார் தீவுகளில்' தனது காலனி ஆதிக்கத்தைத் தொடங்கியிருந்தது. 'பிரெடரிக் தீவுகள்' (Fredrick Islands) என

ஐரோப்பாவில் அழைக்கப்பட்ட அதில் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்க மன்னர் ஆவல் கொண்டார். அதற்காக தரங்கம்பாடியை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஓர் மிஷன்தளத்தை உருவாக்குமாறு ஜின்சென்டார்ஃப்-க்கு அழைப்பு விடுத்தார். அரசாங்க ஆதரவு, காப்பீடு, டேனிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் பாதுகாப்பு இன்னப் பிற சலுகைகள் என வாக்குறுதிகள் வழங்கப்பட்டன.

ஜார்ஜ் ஜோஹன் ஸ்டால்மேன் (Georg Johann Stahlmann) தலைமையில் ஆடம் காட்லீப் வோல்கர் (Adam Gottlieb Volker) மற்றும் கிறிஸ்டாப் படலர் (Christoph Buttler) என்னும் இரு இறையியலாளர்கள் மற்றும் 14 கைவினைஞர்கள் அடங்கிய மொரேவியர் குழு தரங்கம்பாடிக்கு 1860 ஆம் ஆண்டு வந்தடைந்தது. அவர்களுடன் பயணம் மேற்கொண்ட கம்பெனியின் புதிய ஆளுநரின் நட்பு கிடைத்ததால் தரங்கம்பாடியில் அவர்களுக்கு எவ்வித எதிர்ப்பும் இல்லை. ஆனால் தரங்கம்பாடியில் இருந்த டேனிஷ்-ஹாலே மிஷனரிகளுக்கு இவர்களின் வருகை உவப்பாக இல்லை. எனவே அவர்களால் தரங்கம்பாடி மிஷினரிகளுடன் இணக்கமாகப் பணியாற்ற இயலவில்லை.

விவசாயம் மொரேவியர்களின் தலையாயப் பணி. ஒரு குழுவாக இயங்கிய இவர்களுடைய குடியேற்றங்களில் கூட்டுப் பொருளாதாரக் (collective economy) கொள்கை பின்பற்றப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட எல்லா மிஷனரிகளும் கைவினைஞர்களாக இருப்பர். தரங்கம்பாடிக்கு வந்திறங்கிய மொரேவியர்கள் ஊருக்கு வெளியே ஒரு நிலத்தை வாங்கி விவசாயம் செய்தனர். தாங்கள் குடியேறியப் பகுதிக்கு 'சகோதரர் தோட்டம்' (Brüdergarten) என்று பெயரிட்டனர்.

தங்களின் குடியேற்றப் பகுதியில் கீணறுகள் வெட்டி, குளங்களை ஆழப்படுத்தி நூற்றுக்கணக்கானத் தென்னை, பனை, பாக்கு மற்றும் பழ மரங்களை நடனனர். 1790 வரையில் சுமார் 73 மொரேவியர்கள் தரங்கம்பாடி வந்துள்ளனர். அவர்களுள் வணிகர்கள், விவசாயத்துறை வல்லுநர், மருத்துவர்கள், தச்சர் மற்றும் தையல், காலணி, கடிகாரம், காலுறை, பூட்டு-சாவி தொழில் மற்றும் படகு வேலை எனப் பல்வேறு துறை சார்ந்த வல்லுநர்கள் இருந்தனர். அவர்களின் நடத்தையால் கவரப்பட்ட உள்ளூர்வாசிகள் அவர்களை 'ஞானிகள்' (Nyanigol) என்று அழைத்தனர்.

நிகோபார் தீவுகளில் மிஷினரிப் பணியாற்ற வந்த மொரேவியர்களுக்கு அதை நிறைவேற்றுவதில் பெரும் சிக்கல் நேர்ந்தது. அவர்கள் தரங்கம்பாடிக்கு வருவதற்கு முன்னரே டேனிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி நிகோபார் தீவுகளில் இருந்து தனது செயல்பாடுகளை விலக்கிக் கொண்டது. அங்கு பணியாற்றச் சென்ற பலர் மாண்டதால் போக்குவரத்தையும் நிறுத்தியிருந்தது. எனவே தரங்கம்பாடியில் இருந்த மொரேவிய சகோதரர்கள் சுமார் 8 ஆண்டுகள் வரை கப்பல் போக்குவரத்திற்காகக் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. ஆயினும் அவர்கள் மனதில் நிகோபார் தீவுகள் குறித்த நினைவுகளே மேலோங்கியிருந்தன. தரங்கம்பாடியில் உள்ள குளத்தின் நடுவே ஒரு சிறு தீவை உருவாக்கி அதற்கு 'நிகோபார் தீவுகள்' எனப் பெயரிட்டனர். ஒரு படகை உருவாக்கி அதைக் குளத்தில் மிதந்திருக்கச் செய்தனர்.

1761 ஆம் ஆண்டு ஜூலையில் முதன் முதலாக திராட்சைத் தண்டுகள் சகோதரர் தோட்டத்தில் நடப்பட்டன. உருளைக்கிழங்கும் பயிரிடப்பட்டது. திராட்சை பழம் மற்றும் உலர் திராட்சைகளை தரங்கம்பாடி சுற்று வட்டாரத்தில் அதிக அளவில் விற்பனை செய்தனர். மேற்குத் திசையில் இப்போதும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் உப்பணார் கால்வாய்க்கு 'St. Peter's Brook' எனப் பெயரிட்டனர். அவர்களின் குடியேற்றப் பகுதிக்கு அருகே ஒரு சிறு மணல் குன்றை உருவாக்கி அதை ஒலிவ மலை (Mount Olives) என்று அழைத்தனர். அதன் உச்சியில் அனுதினமும் தங்கள் ஜெபங்களை ஏற்றடுத்தனர்.

1768 ஆம் ஆண்டு கோனிக் தரங்கம்பாடிக்கு வந்த போது அங்கு மொரேவியர்கள் ஏற்கனவே வந்திருந்தார்கள். அறிவியல் மாதிரிகளைச் சேகரிப்பதில் நன்குப் பயிற்சி பெற்றிருந்த மொரேவியர் பல்வேறு இயற்கை வரலாற்று மாதிரிகளை 20-க்கும் மேற்பட்ட முறைகள் ஐரோப்பாவிற்கு அனுப்பி வைத்துள்ளனர். நத்தைகள் மற்றும் சிப்பிகள் (mussels) போன்ற கடல் வாழ் உயிரினங்களின் ஓடுகள், தாவரங்கள் மற்றும் இயற்கைப் பொருட்களைச் சேகரித்தனர். வண்ணத்துப்பூச்சி, வண்டுகள் மற்றும் பல பூச்சிகள் அடங்கிய சிறப்புப் பூச்சி பெட்டிகள், மொட்டுகளுடன் கூடிய அனைத்து வகை புற்கள் மற்றும் மூலிகைகளின் உலர் மாதிரிகள் மற்றும் ஸ்பிரிட்டில் பாதுகாக்கப்பட்ட விலங்குகள் மற்றும் கடற்பாசிகள், நண்டுகளின் தொகுப்புகள் போன்றவை பலவகை இனங்கள் குறித்த அவர்களின் பரந்த அறிவிற்குச் சான்றுகள்.

மொரேவியர்களின் மாதிரிகளுக்கு தரங்கம்பாடி உள்ளிட்டப் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்த ஐரோப்பிய அறிவியல் ஆய்வாளர்கள் மற்றும் சேகரிப்பாளர்களிடம் ஒரு சந்தை இருந்தது. ஐரோப்பாவின் பல இயற்கை அறிவியல் வெளியீடுகளில் இவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எனினும் கூட்டுப் பொருளாதாரக் கொள்கையால் அவர்களுக்குத் தனித்துவமான அங்கீகாரம் வழங்கப்படவில்லை. 'Brethren' சமூகம் என்று மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டது.

அறிவியல் மாதிரிகள் சேதாரமின்றிப் பாதுகாப்பாக ஐரோப்பா சென்றடையக் கூடிய மொரேவியர்களின் உயர்தர திறன் மற்றும் கைவினைத்திறனுக்கு ஐரோப்பியர்களிடையே பெரிய வரவேற்பு இருந்தது. லண்டனில் உள்ள இயற்கை வரலாற்று அருங்காட்சியகத்தில் மொரேவியர்களின் மாதிரிகள் இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இயற்கை வரலாற்று வலைப்பின்னலின் ஒருங்கிணைந்த களப்பணியாற்றும் அறிஞர்களாக (Grassroot scholars) விளங்கிய மொரேவிய மிஷினரிகளின் இயற்கை வரலாற்றைப் பற்றிய விரிவான அறிவு, இயற்கை பொருட்களை அறிவுப் பெட்டகமாக மாற்றுவதற்கு உதவியது.

இறுதியாக 1768 ஆண்டு நிகோபார் தீவுகளுக்குக் கப்பல் போக்குவரத்தை மீண்டும் தொடங்கிய டேனிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி நங்காவேரி (Nancauwer) தீவில் ஒரு வணிக மற்றும் படைப்பிரிவை நிறுவியது. ஆறு பேர் கொண்ட மொரேவியர்களின் முதல் குழு நங்காவேரியை அடைந்தது. 1768 - 1787 காலக்கட்டத்தில் 23 மொரேவிய சகோதரர்கள் நிகோபார் தீவுகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். 1773 ஆம் ஆண்டு டேனிஷ் கம்பெனி தீவை விட்டு விலகியதால் அவர்கள் பெரும் சிரமத்திற்கு ஆளாகினர். மர்மக் காட்ச்சல் மற்றும் கல்லீரல் நோய்களால் பலர் உயிரிழந்தனர்.

தேவையான வளங்கள் மற்றும் அனுபவமிக்க மிஷினரிகளுடன் தொடங்கிய போதும், நோய் மற்றும் இறப்பு ஆகியவற்றின் பெரும் மன அழுத்தம் மொரேவியர்களை விரைவாக மனச்சோர்வடையச் செய்தது. இப்பகுதியில் ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகள் வசித்த காலத்தில், 33 பேர் தரங்கம்பாடியிலும் 13 பேர் நிகோபார் தீவுகளிலும் மரித்தனர். 1796 ஆம் ஆண்டுடன் மொரேவிய மிஷன் தனது செயல்பாடுகளை நிறுத்திக் கொண்டது. அவர்களின் குடியேற்றப் பகுதியான சகோதரர் தோட்டத்தை நல்ல விலைக்கு விற்கும் வரையில் தரங்கம்பாடியில் வசித்து வந்த Joh. Rudlf Weber மற்றும் Joh. Gottlieb Ramsch ஆகிய இரு சகோதரர் 1803 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவை விட்டு நீங்கிய வேளையில் இந்த மிஷன் முற்றிலுமாக முடிவுக்கு வந்தது.

இயற்கை வரலாற்று ஆய்வில் தரங்கம்பாடியில் இருந்த மொரேவியர்களின் பங்களிப்பு சொற்ப அளவே அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. தனித்தனி தீவுகளாக வாழும் இன்றைய மில்லேனியக் காலக்கட்டத்தில் அவர்களின் கூட்டுப் பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் சுயநலமற்ற உழைப்பு போன்றவை வியப்பூட்டுகின்றன.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்.

பூர்வ நாட்களை நினை; தலைமுறை தலைமுறையாய்ச் சென்ற வருஷங்களைச் கவனித்துப்பார்; உன் தகப்பனைக் கேள், அவன் உனக்கு அறிவிப்பான், உன் மூப்பர்களைக் கேள், அவர்கள் உனக்குச் சொல்லுவார்கள். உபாகமம் 32.7

தமிழகக் கிறிஸ்தவ திருச்சபை உருவாகி சுமார் இரண்டரை நூற்றாண்டுகளாகின்றன. பராபரனின் பெரிதான கிருபையினால் இன்று திருமண்டலங்களாகவும், பல நூறு திருச்சபைகளாகவும் பெருகி வந்து கொண்டு இருக்கின்றது. பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம். திருச்சபை சரித்திரத்தை அறிய வேண்டிய அவாவும் மக்கள் மனதில் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது. இந்நிலையில் 'யார் நமது காரியமாய் போவான்,' **இதோ அடியேன் இருக்கின்றேன், என்னை அனுப்புமீ** என்று ஏசாயா தீர்க்கன் முன் வந்தது போல வரலாற்றை மீள் பதிப்பு செய்யவும், வரலாற்று பணிகளை கள ஆய்வுப் மேற்கொள்ளவும், நின்றுபோன வரலாற்று **'தொடரோட்டத்தை தொடரவும்'** கடவுளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இயக்கமே **'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்'**

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பலரின் அரும்பெரும் முயற்சியினால் தொடங்கப்பட்டது. நம்முடைய வரலாற்றுச் சங்கத்தின்தரிசனத்தில், இறையியல் கல்லூரி மாணவர்கள் பலர் தன்னார்வத்தோடு தங்களையும் இணைத்து செயல்பட்டு வருகிறார்கள். மேலும் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள பல வரலாற்று ஆய்வாளர்களுடன் கைகொடுத்து இப்பணியைச் செய்து வருகின்றோம்.

வரலாற்றுச் சங்கமானது கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக உங்களுடைய ஜெபத்தினாலும் பேராதரவினாலும், மிகச்சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. நமது பத்து அம்ச திட்டங்களில் மாத ஆய்விதழ், பழைய புத்தகங்கள் சேகரித்தல் மற்றும் டிஜிட்டல் செய்யும் பணி, புத்தக மறுபதிப்பு பணிகள், நூலகப் பணிகள், மிஷன் சுற்றுப்பயணம், புத்தக வனம் இணைய செயலி, ஆவணப்படம் தயாரித்தல், மிஷன் அருங்காட்சியகம், ஆய்வுக் கருத்தரங்கம் போன்ற பணிகளை கடந்த ஆண்டுகளில் செய்து வருகின்றதை நீங்கள் அறிந்ததே.

இந்த ஆண்டிலும் வரும் ஆண்டுகளிலும் நமது இலக்குகளை அதிகப்படுத்தி இருக்கின்றோம். குறிப்பாக **புத்தக மறுபதிப்பு, நூலக கட்டிட பணிகள், மிஷன் அருங்காட்சியகம்** மேற்கண்ட பணிகளை செய்து வருகின்றோம். இப்பணிகளில் நீங்கள் குடும்பமாகவோ, இயக்கமாகவோ அல்லது தனி நபராகவோ இணைந்து செயல்படவும் பங்கு பெறவும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

நம் சங்கத்தின் பத்து அம்ச செயல்திட்டத்தை நினைவுபடுத்துகின்றோம்:-

தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் நீண்ட இடைவெளிக்கு பின்பு மீண்டும் ஒரு வரலாறு படைத்துக் கொண்டு இருக்கும் மாத ஆய்விதழ் தான் **'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்'**. கடந்த 2020ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு தலைப்பைக் கொண்டு பல்வேறு அரிய ஆய்வுக்

கட்டுரைகளோடு மிக சிறப்பாக வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறது. **மறைக்கப்பட்ட, மறந்த, மறைந்த** மிஷனரிகள் மற்றும் திருச்சபை வரலாறுகள், கள ஆய்வுகள், பல்வேறு அரிய வரலாற்று பொக்கிஷங்களுடன் தமிழகம் முழுவதும் தொடர்ந்து 1700 க்கு மேற்பட்ட வாசகர்களுடன் வந்து கொண்டு இருக்கின்றது.

- காலவோட்டத்தில் அறுபட்டுக்கிடந்த இசைத் தமிழ் கண்ணிகளைத் தற்கால இசைத் தமிழ் உலகுக்குக் கோர்த்துக் கொடுத்த மாபெரும் இசைத் தமிழ் அறிஞர் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் அவருடைய அளப்பரிய செயல்களை நினைவுகூறும் வகையில் **ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு மின்னனு ஆராய்ச்சி நூலகம்** நம்முடைய சங்கத்தின் சார்பில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ மின்னனு நூலகத்தில் **முதல் நூலகம்** என்ற சிறப்பைப் பெற்றது. இந்த நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், தமிழ் கிறிஸ்தவ ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் ஒரு புதிய மைல் கல்லாகவும் அமையும். மேலும் அநேக புதிய தமிழ் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்களை உருவாக்கவும், ஆராய்ச்சியாளர்களை உருவாக்கவும் இது உதவியாக இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.
- வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, மறுபதிப்பு செய்து வெளியிடப்படாத கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு புத்தகங்களை மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம். குறிப்பாக நெல்லை திருமண்டல வரலாற்று அறிஞர் பேராசிரியர் அருள்திரு **தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர்** அவர்களுடைய படைப்புகளை மறுபதிப்பு செய்து இன்றைய தலைமுறைகளுக்கு கொண்டு செல்லவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றோம். குறிப்பாக கடந்த ஆண்டு பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் அவர்களின் வரலாற்று சிறப்புமிக்க புத்தகம் அனைத்தையும் மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம்.

christianhistoricalsociety.in/

christianhistorical@gmail.com

CHS -LIBRARY RESEARCH AND DEVELOPMENT CENTRE

“Remember the days of old; consider the years of many generations; ask your father, and he will show you, your elders, and they will tell you”

(Deut. 32:7 ESV4).

We, the People of God are exhorted to keep alive the memory of our faith history and pass it on to our sons and daughters. The Christian Historical Society endeavours to help Tamil-Christian community to fulfill this noble obligation.

All praise and glory be to God!

Shalom Greetings to you in the name of our Lord and Saviour Jesus Christ!

The Christian Historical Society (=CHS) is the fruit of the diligent efforts of numerous Tamil-Christian historians who in the light of Deuteronomy 32:7 seek to document as well as write the faith history of Tamil-Christian community with the active involvement of numerous young volunteers. To cover wider areas where our community has its roots, collaborations are underway with historians and like-minded individuals throughout Tamil Nadu.

By God’s grace and with prayerful support of Friends, CHS has initiated several activities towards realising its objectives during the past five years since inception. The important ones being:

- *Publication of the monthly magazine, Krishava Varalaatru Suvadugal*
- *Reprinting books which contain historical accounts of Tamil-Christian community*
- *Compilation and digitalising of antiquarian texts and documents*
- *Organising Mission Tours to places of historical importance*
- *Establishment of a Library with space for Museum, Research, Seminars etc.*

Currently, with the benevolent donation of land by a Friend, God has enabled CHS to start the building project for Library cum Research & Development Centre at Surandai. Few individuals are donating and have promised to donate portion of construction material. We need to buy remaining construction material and furnishings for the Library and Seminar Hall.

We cordially invite families, individuals and organisations to contribute generously to complete the momentous library building, God willing by May 16th 2025.

In God’s mission,

*Manna Selvakumar
+91 9176780001*

Yearly Subscription

600

christianhistoricalsociety.in

Apply Now

Monthly Magazine for church history

Return Requested:

To

Tamil Printed Book- For Private Circulation Only

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

2.2.3(4)North Street,
Bungalow Surandai-627859.

Tenkasi District
Tamil Nadu
Ph: 04633 290401
Mo: 91767 80001

Two empty yellow rounded rectangular boxes for providing contact details.